

Michal Gajdůšek

Námět: Jakub Bouška

© 2007 Michal Gajdůšek. Všechna práva vyhrazena.

URČENO POUZE KE ČTENÍ V SOUKROMÝCH PODMÍNKÁCH.
JAKÁKOLIV REALIZACE TOHOTO DÍLA JE ZAKÁZÁNA.
ZVEŘEJNĚNÍ CELÉHO DÍLA NEBO JEHO ČÁSTI JE BEZ PÍSEMNÉHO SVOLENÍ
AUTORA POVOLENO POUZE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.FILMOVANI.CZ

1 EXT. MĚSTO - RÁNO

SÉRIE ZÁBĚRŮ na ranní město.

STŘIH:

2 EXT. KARLŮV DŮM - RÁNO

ZÁBĚR z venku na dům.

STŘIH:

3 INT. KARLŮV DŮM/ DĚTSKÝ POKOJ - RÁNO

KAMERA se pohybuje po dětském pokoji a ZABÍRÁ DETAILS pokoje. Ozývá se jemné CHRÁPÁNÍ. KAMERA zabere postel a na ní leží velký plyšový medvěd. Medvěda drží KAREL, který ho odsune a medvěd spadne na zem. Karel má v puse dudlík a požvykuje ho. Začne ZVONIT budík... Karel se pomalu probouzí a se zavřenýma očima vypne budík. Začne ZVONIT druhý budík, Karel ho opět vypne, ZVONÍ další a další budík. V pokoji je 10 budíků a všechny zvoní. Karel zuřivě vstane z postele a všechny po nějaké době vypne.

Karel vstane a stojí u postele, začíná cvičit: dělá dřepy. Udělá 3 dřepy a už nemůže, unaveně si lehne zpět do postele.

Otevřou se dveře od pokoje a vejde MÁMA KARLA.

MÁMA KARLA

Vstávej Karlíku. Musíš do školy.

Karel nadšeně zpozorní a začne se radovat...

KAREL

Jé škola! Super! Paráda. Jó!
Konečně!

Karel nadšeně vyskočí z postele a začne se převlékat, máma mezitím odešla. Karel si oblékne kalhoty (vypadají jak ke smokingu), poté si vezme košili s dlouhými rukávy a zaváže si motýlka. Vezme si aktovku s učením a nadšeně vybíhá z pokoje.

STŘIH:

4 EXT. KARLŮV DŮM - RÁNO

Otevřou se dveře od domu a z nich vyběhne Karel a utíká do školy. V tom se ozve Mára Karla.

MÁMA KARLA

Karlíku!

Karel se zastaví a podívá se na mámu, která stojí u otevřeného okna v druhém patře.

MÁMA KARLA (POKR.)

Zapomněl sis svačinku.

Mára hodí z okna Karlovi kufřík se svačinou. Kufřík spadne přímo Karlovi na hlavu a Karel se složí na zem. Po chvílce se s obtížemi Karel zvedá ze země a odkulhává do školy.

STŘIH:

5 EXT. ŠKOLA - DEN

ZÁBĚR na střední školu, do které vcházejí studenti. Karel má rovněž namířeno do školy. Když je pár metrů od dveří, zastaví se. OZÝVÁ se hlasitá hudba. Před školu přijíždí auto přeplněné studenty, ve kterém hraje velmi hlasitě hudba. Auto zastaví u školy a začnou z něj vystupovat studenti: První vystoupí TOM, všichni okolo na něj pokřikují, tleskají mu, podávají si s ním ruce, plácají ho po zádech. Ve stejném duchu takhle vystoupí i další studenti z auta - celkem 6 - 3 holky a 3 kluci (TOM, PETR, DAVID, SOŇA, EVA, MARTINA). Karel se na ně obdivně dívá. Parta po chvíli prochází kolem Karla a zdraví ho.

TOM

Čau vole.

KAREL

(nadšeně)

Ahoj.

PETR

Zdar magore.

KAREL

Ahoj.

SOŇA

Ahoj šprte.

KAREL

Ahoj.

EVA

Na co vejráš?

Kolem Karla projde poslední dvojice z party - David a Martina.

MARTINA

Uhni, zavážíš.

DAVID

Zmiz!

David strčí do Karla a ten spadne na zem.

Parta vejde do školy. Karel se pomalu zvedne a utíká též do školy.

A-F PŘEDSTAVOVÁNÍ ČLENŮ PARTY

Pokaždé, když kolem Karla projde někdo z členů party, tak ho po „pozdravu“ Karel představí v krátkém medailonku.

A TOM - MEDAILONEK

ZPOMALENÝ DETAILNÍ ZÁBĚR na Toma.

KAREL (M.O.)

Tak tohle je Tom. Je to největší frajer na škole a myslí si, že mu patří celej svět.

Tom stojí na chodníku a křičí po DĚCKÁCH, která jdou proti němu po chodníku.

TOM

Hej!! Kdo vám dovolil chodit po mým chodníku!??

Děcka se vyděsí a rychle utečou ven z chodníku.

KAREL (M.O.) (POKR.)

A asi má pravdu. ... Jediná dobrá věc na něm je ta ... -že je na světě pouze jeden.

STŘIH:

B PETR - MEDAILONEK

KAREL (M.O.)

To je Petr - Tomův poskok. Dalo by se o něm říct, že má velký svaly a malej mozek... jenomže ty svaly nejsou zas tak velký a ani ten mezek není tak velkej, aby se dal označit za malý.

DETAILNÍ ZÁBĚR zepředu na Petra stojícího někde venku.

PETR

Na co čumíš vole!? Chceš do držky!?

(pauza)

-Povídám, chceš do držky!?

CELKOVÝ ZÁBĚR: Petr stojí metr od reklamní cedule, na které je nějaký plakát s mužem a Petr na něj mluví a čeká od „plakátu“ odpověď.

STŘIH:

C SOŇA - MEDAILONEK

KAREL (M.O.)

To je Soňa. ... Soňa je prostě-

(pauza)

-Soňa.

ZPOMALENÝ ZÁBĚR na Soňu, jak někde stojí a pohodí hlavou a svými vlasy.

SPFX: Kolem Soni jsou všude srdíčka.

STŘIH:

D EVA - MEDAILONEK

KAREL (M.O.)

Eva. Žije v představě, že svět se skládá ze třech věcí: ona, zrcadlo, kosmetika.

DETAIL na Evu: Je někde venku a maluje se. Ozve se ZVUK motoru.

CELEK: Eva stojí uprostřed křižovatky a (maluje se) kouká se do bočního zrcátka automobilu, který stojí na křižovatce a právě odjíždí... Eva na něj zakřičí!

EVA
Co děláš!!?? Ještě nejsem!!!

STŘIH:

E MARTINA - MEDAILONEK

KAREL (M.O.)
Martina - žárlivá mrcha, která
musí být ve všem nejlepší.

Martina se prochází po ulici kolem jiných holek. Velice
pozorně je všechny okoukává, co mají na sobě apod., a
když kolem nich projde, tak pokaždé hlasitě řekne:
„Tssss!!“

STŘIH:

F DAVID - MEDAILONEK

KAREL (M.O.)
David. Snaží se hrát si na Toma,
ale moc mu to nejde.

DETAIL na Davida - David říká „Nečum!“ a pokaždé pootočí
hlavou jiným směrem - hovoří k více lidem.

DAVID
Nečum! Nečum! Nečum! Nečum!
Máte strach, co?!

CELEK: David stojí uprostřed dětského hřiště a mluví k
malým dětem na hřišti - ti se na Davida nechápavě dívají,
ale vůbec nemají strach.

KONEC PŘEDSTAVOVÁNÍ ČLENŮ PARTY

STŘIH:

6 INT. ŠKOLA/ ŠATNA

Karel je v šatně a převléká se. Studenti z party ho různě
pošťuchují, berou mu věci a házejí si s nimi.

STŘIH:

7 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA

První řada lavic ve třídě je prázdná, pouze u stolu hned před učitelovým sedí Karel. Ostatní studenti sedí v zadních lavicích. Ve třídě je rušno, všichni se baví mezi sebou. Karel si chystá učení a skládá si učebnice, sešity a penál do komínku na lavici. Ke Karlovi přistoupí David a strčí mu do učebnic a do penálu... Karel rozházené učebnice vezme a opětovně skládá do úhledné řady... David mu opět rozhází poskládané učení, Karel to sebere. Takhle se to opakuje několikrát dokola.

PO CHVILCE do třídy přijde UČITELKA.

UČITELKA

Co je to tady!!?
Uklidněte se! Už začala
hodina, jestli jste si toho
nevšimli.

Studenti se uklidní. Učitelka si jde sednout ke svému stolu. Posadí se, poté se podívá na tabuli a všimne si, že je na ní namalovaný sprostý obrázek.

UČITELKA (POKR.)

Co to má znamenat!?
Kdo to udělal!!?

Třída nic neříká. Učitelka vstane a jde k tabuli. Na zadku má nalepený papír s nápisem „SLEPICE“. Studenti se začnou smát. Učitelka jde k tabuli, vezme hadr a maže nakreslený obrázek.

UČITELKA (POKR.)

Chováte se jak pubertáci.

Ze třídy se ozve:

TOM

Ale my jsme pubertáci.

Třída se hlasitě zasměje. Učitelka se otočí a zakřičí:

UČITELKA

Však on vás ten smích hned
přejde.

Učitelka se opět otočí k tabuli a pokračuje v mazání a zároveň mluví ke studentům.

UČITELKA (POKR.)

Tak kdo mi poví, co jsem dělali
naposledy?

Ve třídě se jako jediný začne hlásit Karel. Ostatní studenti na něj začnou házet věci: Tužky, gumy, poté svačiny, ovoce, slupky od banánu až nakonec odpadkový koš a celého ho zasypou bordelem.

Učitelka domaže tabuli, otočí se a spatří Karla zasypaného bordelem.

UČITELKA (POKR.)

No Karle?
Vy doma nemáte vanu?

Studenti se mohou smíchy potřhat.

UČITELKA (POKR.)

Jdi se umýt.

Karel vstane a jde k umyvadlu, kde se umývá. Učitelka se posadí za svůj stůl.

UČITELKA (POKR.)

(k studentům)

Vidím, že máte po ránu dost energie i na zkoušení, tak si hned někoho vyvolám.

(pauza)

Hlásí se někdo dobrovolně?

Ze třídy se ozývá:

STUDENTI

(více hlasů)

Karel... Karel... Karel...

Učitelka se podívá na Karla - ten je u umyvadla a snaží se dosáhnout na ručník, který ovšem visí velmi vysoko a on na něj nedosáhne, proto opakovaně pro něj natahuje svoji ruku do výšky a vypadá to, že se hlásí.

UČITELKA

(k Karlovi)

No vidíš to Karle.

Karel se nechápavě otočí na učitelku.

UČITELKA (POKR.)

Když tedy jinak nedáš, tak pojď k tabuli.

Karel se nechápavě rozhlíží kolem sebe a kroutí hlavou, jako že on se nehlásil.

UČITELKA (POKR.)

Tak honem, pojď. Zas na to nemáme celý den.

Karel jde k tabuli.

UČITELKA (POKR.)

Tak nám řekni něco o...-

Náhle se ozve ZAKLEPÁNÍ na dveře a do třídy vejde ŘEDITEL. Ředitel se zamračeně podívá na studenty a rukou jim naznačí, ať se postaví a pozdraví ho. Studenti neochotně stoupnou a hned se posadí zpět. Ředitel se otočí na učitelku a hned svůj zamračený výraz změní na velice přátelský až stydlivý. Usměje se na učitelku a zamrká na ni. Rukou ji ukáže, ať jde k němu. Učitelka se stydlivě postaví, rukou si narovná vlasy a upraví se, aby vypadala líp, poté jde k řediteli.

ŘEDITEL

(k učitelce, šeptem)

Ahoj.

UČITELKA

(šeptem)

Ahoj.

ŘEDITEL

(šeptem)

Tak co? Jdeme na to.

Učitelka se začervená.

UČITELKA

(šeptem)

Jó.

Ředitel s učitelkou odcházejí ze třídy, po cestě ještě na studenty zakřičí:

ŘEDITEL

A bude tady klid!

Učitelka a ředitel odejdou ze třídy a zavřou za sebou dveře. V tu chvíli se studenti mezi sebou začnou velmi hlasitě bavit a někteří hází po Karlovi opět drobné předměty.

POZDĚJI: Ozve se ZVONĚNÍ, skončila vyučovací hodina, učitelka se v ní už neukázala. Je velká přestávka. Karel si vyndá kufřík se svačinou, otevře ho a vyndá svačinu. V kufříku má zabalenou svačinu... má tam láhev s mlékem, ovoce a zabalený chléb. Karel si vše vyndá na lavici, vezme si bryndáček a pustí se do rozbalování chleba. Chleba je zabalený v několika sáčcích, obalech a papírech. Karel ho velmi dlouho rozbaluje. Když se mu to konečně podaří, položí si pěkně chléb na ubrousek před sebou a vše si důkladně srovná, aby mléko, chléb i ovoce byli ve správné vzdálenosti. Konečně se chystá vzít chleba... natáhne pro něj ruku, v tom však přistoupí Petr a chleba mu seber. Ihned do něj kousne a po chvílce ho vyplivne na ubrousek před Karla.

PETR

Fůůůj!!! Jak tohle můžeš žrát?

Petr položí chléb do míst, kam vyplivl chléb z úst. Potom vezme do ruky láhev mléka.

PETR (POKR.)

Musíš to pořádně ochutit.

Petr otevře láhev mléka a pomalu ho vylévá na chléb na stůl.

PETR (POKR.)

A bez ovoce to není vono.

Petr vezme ovoce a rozmačká ho do chleba politého mlékem.

PETR (POKR.)

Zkus to teď.

Karel bázlivě kroutí hlavou, že to jíst nebude.

PETR (POKR.)

Copak? Ty nebudeš jíst svačinku od maminky?

Karel kroutí hlavou.

PETR (POKR.)

To by se asi mamince nelíbilo.
Ale že jsem tvůj kamarád, tak ti
s tím pomůžu.

Petr vezme ubrousek, na kterém je svačina a začne ho skládat. Poté celý obsah i s ubrouskem vezme a hodí ho Karlovi na hlavu. Karlovi pomalu stéká jeho svačina po hlavě a je od ní celý zaneřáděný.

PETR (POKR.)

Dobrou chuť!!

Všichni studenti se Karlovi smějí.

STŘIH:

8 EXT. ŠKOLA - POLEDNE

ZÁBĚR na školu.

STŘIH:

9 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - POLEDNE

Ve třídě se vyučuje matematika. Studenti jsou naprosto ticho. U tabule stojí Soňa a počítá nějaký složitý matematický příklad, ale vůbec jí to nejde. K Soni hovoří velmi pomalu MATIKÁŘ...

MATIKÁŘ

Milé zlaté děvče. To by mě
zajímalo, jak ty jsi udělala
základní školu?

(pauza)

No tak tam napiš alespoň něco.
Snad umíš počítat do deseti?

(pauza)

Takže nic?

Soňa jen smutně zakroučí hlavou, odloží křidu a odstoupí od tabule.

MATIKÁŘ (POKR.)

(k Karlovi)

Karle! Pojď to spočítat.

Karel ihned vyskočí z lavice a běží k tabuli, kde velice rychle a snadno počítá příklad. Učitel si otevře svůj notýsek, vezme si tužku a mluví k Soni...

MATIKÁŘ (POKR.)

Takže dneska to jednička nebude.
Dokonce to nebude ani dvojka.
A na trojku předem zapomeň.
Že by čtyřka? -To si chudák ta
čtyřka nezaslouží.
No a zbývá nám pětka - ale i ta
pětka má svoji důstojnost, takže
dnes máš u mě za šest.

Karel dopočítal příklad a pyšně stojí u tabule. Matikář se na něj podívá.

MATIKÁŘ (POKR.)

(k Karlovi)

Výborně, posad' se.

Karel se jde posadit do lavice a matikář pokračuje v rozhovoru se Soňou.

MATIKÁŘ (POKR.)

A s tímhle chceš jít k maturitě?
Jestli se honem rychle nezlepšíš,
tak se na mě můžeš těšit i příští
rok.

Matikář se začne hlasitě a hrozivě chechtat. Chechtá se čím dál hlasitěji, až mu zaskočí a zacuká se.

MATIKÁŘ (POKR.)

Najdi si někoho na doučování,
-jinak víš, co tě čeká.

Soňa smutně odchází dozadu do lavice. Cestou ji povzbuzují její kamarádi z party.

STŘIH:

10 EXT. ŠKOLA - ODPOLEDNE

Skončilo vyučování a žáci vycházejí ze školy a směřují domů. Karel vychází ze dveří a kolem něj procházejí studenti z party a strkají do něj a nadávají mu. Parta dojde ke svému autu a nastoupí do něj. Před autem však zůstane Soňa, která nenastoupí. Z auta na ni hovoří David...

DAVID

Co jé? Naskoč!

SOŇA

Dneska ne.

EVA

To je kvůli tomu matykářskému šmejdovi?

TOM

Vykašli se na něj na dědka jednoho plesnivýho!

SOŇA

To se ti řekne. Ale já nemůžu propadnout, naši by mě zabili.

PETR

(k Tomovi)

Kašli na ni a jedem.

TOM

(k Soni)

Když teda nechceš - tvůj problém.

Ostatní v autě se se Soňou rozloučí a auto odjíždí. Soňa chvíli stojí na místě.

Karel mezitím pomalu odchází pěšky domů.

Soňa počká, až zmizí její kamarádi v autě, poté se otočí a pomalu běží za Karlem.

Karel jde po cestě směrem domů a po chvílce k němu přiběhne Soňa.

SOŇA

Ahoj.

Karel je k smrti nervózní ze Soni. Koktavě ji pozdraví.

KAREL

A... a... a... hoj.

SOŇA

Víš, promiň jak jsem se k tobě chovala... oni jsou fakt pitomý.

(pauza)

Chci tě o něco poprosit.

Karel jen na Soňu kouká s otevřenou pusou a vyvalenýma očima a je velice nervózní.

SOŇA (POKR.)

Pomohl bys mi s tou matikou,
jestli budeš mít někdy čas?

Karel nadšeně souhlasně kývá hlavou.

SOŇA (POKR.)

Co třeba zítra? Máš čas?

KAREL

J... j... j... jo.

SOŇA

Super. Tak já se zítra stavím.

(pauza)

Ale prosím tě, nikomu nic
neříkej... hlavně ne mým kámošům,
jo?

KAREL

D... d... do... dobře.

SOŇA

Tak zítra. Ahoj.

Soňa odbíhá od Karla. Karel se začne usmívat a je z ní úplně pryč, jenom na ni mává svoji rukou. Soňa se Karlovi ztrácí z dohledu. Karel se pomalu otočí a jde domů - je úplně mimo.

STŘIH:

11 EXT. MĚSTO - ODPOLEDNE

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Karel prochází městem, usmívá se, je zcela mimo, myslí na Soňu a je šťastný.

STŘIH:

12 EXT. KARLŮV DŮM - ODPOLEDNE

Karel přichází ke svému domu a vchází dovnitř.

STŘIH:

13 INT. KARLŮV DŮM

Karel vchází domů a jako zhypnotizovaný jde nahoru do svého pokoje, v obličeji má stále stejný blažený výraz.

14A Karel dojde do svého pokoje, odhodí aktovku, lehne si na záda do postele a dívá se bez mrknutí, s úsměvem na tváři, do stropu.

ZATMÍVAČKA:

TITULEK: „O DVĚ HODINY POZDĚJI“

ROZTMÍVAČKA:

14B Karel leží v úplně stejné poloze a s úplně stejným výrazem v obličeji.

ZATMÍVAČKA:

TITULEK: „O JEŠTĚ VÍC HODIN POZDĚJI“

ROZTMÍVAČKA:

14C Karel opět leží na stejném místě a ve stejné poloze. Náhle ZAZVONÍ budík. Karel se vzpamatuje a podívá se na budík - úplně se vyleká.

KAREL

To už je ráno!!??

Karel vyletí z postele a ve spěchu si začne chystat věci do školy. Vezme školní aktovku, vše z ní vysype, poté vezme učebnice ze stolku a nahází je to aktovky. Rychle se sbalí a vyběhne z pokoje. (V pokoji udělal při shánění svých věcí obrovský nepořádek.)

STŘIH:

15 EXT. ŠKOLA - RÁNO

ZÁBĚR na školu do které vstupují studenti.

STŘIH:

16 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - RÁNO

Karel vběhne do třídy a posadí se do své lavice za kamarádem LUKÁŠEM. Karel má silně rozčuchané vlasy.

KAREL

Čau. Kdes byl včera?

LUKÁŠ

Nějak jsem zapomněl na školu.

KAREL

(nechápatě)

Zapomněl?

LUKÁŠ

To se občas stává.

Lukáš si pozorně prohlíží Karla, hlavně jeho vlasy.

LUKÁŠ (POKR.)

A cos ty dělal v noci?

KAREL

To bych taky rád věděl.

LUKÁŠ

Nemáš to tak přehánět s tím chlastem.

KAREL

Já!? -Vždyť vůbec ne-

Karel nedokončí větu a s otevřenou pusou se dívá ke dveřím - do třídy vchází Soňa. (ZPOMALENÝ ZÁBĚR - HRAJE HUDBA). Karel otáčí hlavu a stále zírání na Soňu.

Do třídy vchází Tom a míří k lavici s Karlem. Tom přijde ke Karlovi - ten se stále dívá na Soňu.

TOM

(k Karlovi)

Na co čumíš šprte?

Karel ho vůbec nevnímá a jen se dívá na Soňu. Po chvílce se přestane dívat na Soňu a otočí svou hlavu na Toma - přitom se stále usmívá a je zamyšlený.

TOM (POKR.)
Povídám na co čumíš šprte!?

Karel Tomovi odpoví s úsměvem na tváři:

KAREL
Na hovno.

TOM
No proto! Máš štěstí!

Tom odstoupí od Karla a míří dozadu do své lavice. Udělá jen pár kroku, a pak se zastaví - přemýšlí nad tím, co mu Karel řekl, až mu to dojde... otočí se a jde zpět za Karlem.

TOM (POKR.)
Já ti dám na hovno!!

Tom natáhne svou ruku a vrazí Karlovi pěstí do obličeje. Karel spadne i s židlí na zem. Lukáš si ihned ke Karlovi klekne a zeptá se ho:

LUKÁŠ
Není ti nic?

Karel leží na zádech u lavice a jen se zamyšleně dívá vzhůru a stále se usmívá.

STŘIH:

17 ZÁBĚR na hodiny ve třídě - ručičky se zrychleně pohybují od 8.00 až do 13.30.

STŘIH:

18 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - ODPOLEDNE

Ozve se ZVONĚNÍ a studenti vyběhají ven ze třídy domů.

STŘIH:

19A EXT. ŠKOLA - ODPOLEDNE

Karel jde pomalu sám domů, jde velmi pomalu a čeká, až zas za ním přijde Soňa. Soňa je zas u auta, ve kterém je celá její parta, ona však opět nenastoupí. Auto odjíždí a Soňa jde ke Karlovi.

SOŇA

Ahoj.

KAREL

A... a... ahoj.

SOŇA

Máš dneska na mě čas?

KAREL

J... j... jo.

SOŇA

Super. A kde to uděláme?

Karel se vyjeveně podívá na Soňu.

KAREL

Co?

SOŇA

No to doučování? -Cos jinýho myslel?

Karel se zamyslí...

PROLÍNAČKA:

20 KARLOVA PŘEDSTAVA:

Karel si představuje, jak je někde se Soňou a líbá ji (buď doopravdy nebo se k ní jen natahuje s pusou a chystá se ji políbit).

PROLÍNAČKA:

19B POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 19A.

Karel si přestane představovat a vrátí se zpět do reality.

KAREL

Nic.

Pauza.

SOŇA

Můžeme se učit u vás?

KAREL

Jo. ... Jistě.

Jak to Karel dořekl, tak si vzpomněl, jaký bordel ráno udělal ve svém pokoji.

STŘIH:

21 SÉRIE ZÁBĚRŮ Karlova nepořádku v pokoji.

STŘIH:

19C POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 19B

SOŇA

Tak fajn. Můžeme jít.

Karel a Soňa se pomalu rozejdou a jdou směrem ke Karlovu domu.

STŘIH:

22 EXT. KARLŮV DŮM - ODPOLEDNE

Karel a Soňa přicházejí k domu.

KAREL

Tak tady bydlím.

SOŇA

Pěkný.

Karel odemká a společně se Soňou vcházejí dovnitř.

STŘIH:

23 INT. KARLŮV DŮM

PŘEDSÍŇ: Karel a Soňa vejdou do předsíně.

KAREL

Počkáš tady chvíli? Ještě musím
nahore něco zařídit.

SOŇA

Dobře.

Karel pomalu odchází Soni z dohledu, jakmile jí zmizí z dohledu, začne velmi rychle utíkat nahoru.

24 Karel utíká velmi rychle po SCHODECH nahoru.

25 Karel vběhne do pokoje a začne nejrychleji jak může uklízet. Věci hází pod postel, do skříně, do šuplat. Po chvílce je s uklízením hotov a běží zpět dolů za Soňou.

26 Karel přiběhne upocený do PŘEDSÍNĚ za Soňou.

KAREL

Dobrý. Můžeme.

Oba odejdou do pokoje.

27 Vejdou do POKOJE. Soňa se rozhlíží.

SOŇA

Máš to tady pěkný. ... A na kluka
tu máš fakt moc hezky uklizeno.

Karel si všimne, že mu zpod postele vyčuhuje nepořádek. Nenápadně přistoupí k posteli a nohou ten nepořádek zpět zakopává pod postel a zároveň mluví...

KAREL

Dík. Na pořádku si nechávám
hodně záležet.

Karel si všimne, že se za Soňou pomalu otevírá skříň, do které narval nepořádek. Nervózně se dívá střídavě na Soňu a na skříň.

KAREL (POKR.)

Pojď se posadit.

Soňa se jde posadit na Karlovu postel. Když Soňa odstoupí od skříně, Karel se okamžitě vrhne na skřín a na poslední chvíli, před vysypáním bordelu, ji zavře. Karel poté vytáhne učení a jde doučovat Soňu.

Karel vysvětluje učivo Soni. (nedoplněná scéna)

O NĚCO POZDĚJI: Oba odloží učení a povídají si spolu.

SOŇA

Díky moc, žes mi to vysvětlil.

(pauza)

Co jinak rád děláš? Máš nějaké koníčky?

KAREL

Nó... já... ani moc ne.

SOŇA

To nikam nechodíš? -Na diskotéky a tak...?

KAREL

Ne.

SOŇA

A proč ne?

KAREL

No já na tohle moc nejsem... a hlavně není s kým? ... Ty někam chodíš?

SOŇA

Jo, docela často - vyrážím s kámošema. ...Teda oni to vlastně nejsou až tak moc mý kámoši.

KAREL

Tak proč s nima kamarádíš?

SOŇA

Protože nikoho jinýho neznám. A je to lepší, než být sám. Nemyslíš?

KAREL

Raději budu sám, než s takovýma pppp-

Karel se zastaví a nechce slovo dokončit.

SOŇA
 (s úsměvem)
 -Pitomcema?

KAREL
 Jo.

SOŇA
 Možná to sou pitomci... ale
 aspoň je s nima někdy sranda.
 (pauza)
 Nechtěl bys s náma někdy někam
 zajít?

Karel se rozzáří štěstím...

KAREL
 Jako s tebou?

SOŇA
 Se mnou a s nima... -s partou.

Karla zase štěstí přejde.

KAREL
 Vždyť mě nemaj rádi.

SOŇA
 Neboj. Zas tak hrozný to snad
 nebude.

DETAIL na Karlův obličej...

PROLÍNAČKA:

28 KARLOVA PŘEDSTAVA:

Karel přichází se Soňou na večírek. Soňa představí Karla partě.

SOŇA
 To je Kája.

Ke Karlovi přistoupí Tom a vlepí mu ráno do obličeje a
 přítom řekne:

TOM
 Ahoj. Já sem Tom!

Ke Karlovi přistoupí David a rovněž mu dá ránu, se slovy...

DAVID

Těší mě. Já sem David.

Ke Karlovi přistoupí Petr, dá mu pěstí do břicha...

PETR

A já sem Petr. Vítej!

PROLÍNAČKA:

27B POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 27

SOŇA

V pátek bude mejdan. Přijdeš?

Karel se rozmýšlí...

KAREL

Já nevím...

SOŇA

Prosím.... Kvůli mně.

KAREL

Tak dobře.

SOŇA

Skvělý. Tak v pátek. Kdyžtak sebou vezmi nějakýho kámoše.

Soňa se postaví, vezme si učení a odchází z Karlova pokoje.

SOŇA

Díky moc, žes mi pomoh. A prosím tě, nikomu ani muk, jo?

Karel souhlasně kývne na Soňu.

SOŇA (POKR.)

Měj se.

Soňa odejde z pokoje. Karel sedí zamyšlený na posteli.

STŘIH:

29 EXT. MĚSTO (PARK, HŘIŠTĚ APOD.) - DEN

DETAILNÍ ZÁBĚR na obličej Lukáše.

LUKÁŠ

Ty ses zbláznil?!

CELEK: V parku vedle sebe stojí Karel a Lukáš.

KAREL

Proč jako?

LUKÁŠ

Ty chceš jít k tomu pitomcovi
domů? Vždyť tam bude samej
blbeček - jeden větší než druhej.

KAREL

No a co? Ve škole sme s nima
celej den.

LUKÁŠ

No jo, ale do školy musíme...
ale na nějakej mejdan
vychlastanejch tupohlavců mě
nikdy nedostaneš!

KAREL

To tam mám jít sám?

LUKÁŠ

Ne! Vezmi rodiče! ... Ale mě tam
nikdo a nikdy za žádnou cenu
nedostane... to bych se raději
přihlásil do baletu.

KAREL

Bude tam Bára.

Lukáš náhle velice zpozorní...

LUKÁŠ

Bára?

KAREL

Jo.

LUKÁŠ

V kolik se pro mě staviš?

STŘIH:

30 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ - DEN

Karel vchází do svého pokoje. Přejde ke své šatní skříni a otevře ji - prohlíží si oblečení ve skříni. Ve skříni má pouze košile a staromódní kalhoty. Žádné současné oblečení nemá. Karel se podrbe na hlavě a přemýšlí, co si má vzít na sebe na tu party. Po chvíli odchází z pokoje.

31 Jde do OBÝVÁKU (kuchyně) a tam prohledá noviny a reklamní letáky - vytáhne si nějaký leták, na kterém je oblečení pro mladé (katalog) a odnáší si ho do pokoje.

32 V POKOJI si opět stoupne před skříň a porovnává své oblečení s oblečením v katalogu. Poté si ze skříně vyndá jednu košili a vezme si ji do levé ruky - v pravé ruce drží katalog a snaží se porovnávat košili s nějakou mikinou. Karel si jde sednout na postel, vezme telefon a volá Lukášovi.

STŘIH:

33 INT. LUKÁŠŮV DŮM/ POKOJ - DEN

Lukášovi ZVONÍ telefon. Lukáš ho vezme.

LUKÁŠ

No?

PROSTŘIHY MEZI LUKÁŠEM a KARLEM:

KAREL

Mám takovej menší problém.

LUKÁŠ

Menší problém? ...Ty přece nemáš menší problémy - máš jen velké nebo ještě větší problémy.

KAREL

Ale tenhle je fakt malej.

LUKÁŠ

Tak jo, hned sem u tebe.

Lukáš zavěsí hovor.

STŘIH:

34 EXT. KARLŮV DŮM - DEN

ZÁBĚR na Karlův dům.

STŘIH:

35 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ

V Karlově pokoji je Karel a Lukáš. Oba stojí před šatní skříní.

KAREL

Nemám co na sebe.

LUKÁŠ

Klídek... to se spraví.

-Nech to na mně.

Lukáš začne vyhazovat všechno oblečení z Karlovi skříně na zem. Karel se na něj jen bezmocně dívá. Po chvílce Lukáš celou skříně vyprázdní a klekne si k hromadě oblečení na zemi. Začne se v ní přehrabovat a věci, které se mu líbí hodí na postel. Po chvílce jde k posteli a vezme z ní nějakou košili a kalhoty a podává je Karlovi.

LUKÁŠ

Na. Obleč si to.

Karel si to obleče. Lukáš si ho bedlivě prohlíží, obchází ho kolem dokola.

LUKÁŠ (POKR.)

Chtělo by to trochu vylepšit.

(pauza)

Máš nějaký nůžky?

KAREL

(udiveně)

Na co?

LUKÁŠ

Nestarej se a dej je sem.

Karel podává Lukášovi nůžky. Lukáš si stoupne před Karla...

LUKÁŠ (POKR.)

Teď zavři oči.

Karel na Lukáše vyvalí oči.

LUKÁŠ (POKR.)
Nevejrej a dělej.

Karel pomalu a neochotně zavře oči. Lukáš začne stříhat Karlovo oblečení.

ZÁBĚR zezadu na Lukáše, jak stříhá oblečení Karlovi... Karel nejde vidět, je schovaný za Lukášem. Lukáš za sebe odhazuje kousky látky...

O NĚCO POZDĚJI: DETAIL na Lukáše. Lukáš se usmívá a zaujme pyšný postoj, dívá se na Karla.

LUKÁŠ
A je to.

Karel otevře oči. ZÁBĚR na Karla. Karlova košile a kalhoty jsou úplně rozstříhané. Košile nemá rukávy, z kalhot jsou kraťasy a na zbývající látce jsou velké díry a trhliny. Karel se na sebe šokovaně dívá.

KAREL
To si snad děláš srandu?

LUKÁŠ
Líbí?

KAREL
Seš normální? Tys mi zničil oblečení!

LUKÁŠ
Co to plácáš? -Však tohle se teď nosí.

KAREL
A kde!? V popelnici!?

LUKÁŠ
Tssss! Tak já se tady snažím a takhle mi poděkuješ?

KAREL
Tak si to nos sám. Vem si to zítra do školy.

LUKÁŠ
Co já? Je to tvoje oblečení, tak si to nos sám.

Karel našťvaně ze sebe ztrhává oblečení a vyhodí ho oknem ven.

STŘIH:

36 EXT. KARLŮV DŮM - DEN

Před Karlovým domem jde BEZDOMOVEC... náhle mu na hlavu spadne košile a kalhoty, které Karel vyhodil. Bezdomovec se nejdříve diví, co se to děje, poté si oblečení sundá z hlavy a pozorně si ho prohlédne.

BEZDOMOVEC

Takový pěkný volbečení a voní to vyhoděj.

Bezdomovec kroutí hlavou a navlékne si přes hlavu vyhozenou košili. Poté odchází a píská si.

STŘIH:

37 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ

POKR. SCÉNY 35

LUKÁŠ

No jo no... Tak se uklidni!

(pauza)

Oblečení tu máš dost, tak to zkusím znova.

KAREL

(našťvaně)

Já ti dám znova!

Karel se vrhne na Lukáše a povalí ho na zem. Oba se perou.

LUKÁŠ

Áaau!

Nech mě!

Pusť mě!

... Dobře, dobře. Už na tvý oblečení nešáhnu.

STŘIH:

38 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ

Je O NĚCO POZDĚJI. V pokoji je Karel a Lukáš. Karel má na sobě nové oblečení, podobné jako nosívá obvykle. Lukáš stojí před Karlem a dívá se na něj.

LUKÁŠ

A je to.

KAREL

Vždyť vypadám úplně stejně jak normálně.

LUKÁŠ

Mám teda skočit pro to, cos vyhodil?

KAREL

Ne, ne. To je dobrý... mně to takhle vyhovuje.

Oba se posadí na postel.

KAREL (POKR.)

Tak to by bylo oblečení. Teď musíme natrénovat to ostatní.

LUKÁŠ

Co ostatní?

KAREL

No to co se dělá na mejdanech.

LUKÁŠ

A to je jako co?

KAREL

Nevím. Sem na žádným mejdanu nikdy nebyl.

LUKÁŠ

Tak jak to chceš natrénovat, když nevíš co?

KAREL

Tak snad to víš ty, co se tam dělá?

LUKÁŠ

Na mejdanu pořádaným pitomcem sem nikdy nebyl.

KAREL

A na jakýms teda byl?

LUKÁŠ

Nóóóó... na takovým.... tom...
ve školce.

Karel se plácne rukou do čela.

KAREL

Od koho se to jako teď dozvíme?

LUKÁŠ

Tak někomu zavoláme.

KAREL

A komu?

LUKÁŠ

Tak nějaký holce třeba.

KAREL

Ty nějakou znáš?

LUKÁŠ

Myslel jsem že budeš volat ty.

KAREL

Jéééééééé.

Karel se opět plácne přes čelo. Chvilí je ticho.

LUKÁŠ

Mám nápad!! ... Vím komu můžem
zavolat.

STŘIH:

39 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ

Karel a Lukáš vedle sebe sedí na posteli a Lukáš v ruce
drží telefon a volá. Ozývá se vytáčecí TÓN. Z telefonu se
ozve ženský HLAS.

HLAS (M.O.)

Dovolali jste se na placenou
linku. Pokud jste starší
osmnácti let, zmáčkněte prosím
jedničku.

Karel s Lukášem se na sebe podívají. Karel pošouchne

Lukáše, aby zmáčkl jedničku. Lukáš zmáčkne jedničku. Za chvíli se z telefonu ozve žhavý ženský sexy HLAS #2.

HLAS #2 (M.O.)

Haloooooooo?

LUKÁŠ

(nervózně)

Dobrý den.

HLAS #2 (M.O.)

Copak bys rád cukrouši?

LUKÁŠ

Ehmm... Já bych chtěl-

HLAS #2 (M.O.)

Jó já taky... strašně bych to chtěla... pojď si pro mě.

LUKÁŠ

Ne ne... já bych se jenom-

HLAS #2 (M.O.)

Tak pojď... uděláme se společně.
(ozývá se vzdychání)

LUKÁŠ

-Ale já chci jenom-

HLAS #2 (M.O.)

Nebuď skromnej... já ti splním každé tvé přání...

Karel vytrhne Lukášovi telefon a řekne do něj:

KAREL

Chceme vědět, co se dělá na mejdanu?

HLAS #2 (M.O.)

(natěšeně)

Ó... tak grupáč... já... já...

LUKÁŠ

(k Karlovi)

Puč to sem.

Karel podá zpět telefon Lukášovi.

LUKÁŠ

(do telefonu)

Jasně... grupáč by sme si dali...
ale přece bysme na to nešli
hnedka... Tak co by sme dělali
před tím?

HLAS #2 (M.O.)

Tak ty bys chtěl předehtu...?
Nejdřív bys mě opil... pak by sme
si zatancovali... a pak bys mi ho
tam hnedka vra-

Lukáš zavěsí hovor a mluví ke Karlovi.

LUKÁŠ

To nemá cenu, vod tý se nic
nedozvíme. ... Podle ní se na
párty jen chlastá a tancuje.

Po TŘECH SEKUNDÁCH dojde Lukášovi i Karlovi, že se
dozvěděli, co se na párty dělá... vyděšeně se na sebe
podívají a oba současně zakřičí:

LUKÁŠ

Tancuje!!!

KAREL

Tancuje!!!

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

40 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ

Záběry detailů Karlova pokoje - KAMERA se pomalu pohybuje
po pokoji. V pokoji se ozývá HUDBA (pomalá, nějaký
ploužák). KAMERA se pohybuje u země... po pár sekundách
spatří dva páry pohybujících se nohou v malé blízkosti od
sebe.

CELEK: Uprostřed pokoje stojí Karel s Lukášem. Drží se za
pas a za ramena a tancují spolu ploužák.

LUKÁŠ

Se tak nevrť, nebo se to nikdy
nenaučíme.

KAREL

Co zas já? -Podívej se na sebe.
...Tancuješ jak má babička...
-a to má obě nohy amputovaný.

Oba dál pokračují v tanci.

PROLÍNAČKA:

41 PAPIROVÝ KALENDÁŘ

ZÁBĚR na kalendář, ze kterého se odtrhávají listy s dny... úterý, středa, čtvrtek... až zůstane den pátek,

nebo

se zaškrtávají dny fixem.

PROLÍNAČKA:

42 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - DEN

Je přestávka, třída je plná studentů. Vzadu na lavici stojí TOM a kolem něj je jeho parta a ještě nějací další studenti.

TOM

(k třídě)

Dneska bude co??

TŘÍDA

(více hlasů)

Mejdan!!

Všichni studenti kolem Toma křičí a jásají.

TŘÍDA

(více hlasů)

Mej-dan! Mej-dan! Mej-dan!

V přední lavici sedí Karel a Lukáš a pozorují ostatní, jak vyvádějí.

LUKÁŠ

(ironicky)

Už se teda fakt nemůžu dočkat až budu na té párty.

KAREL

Klídek... nebude to snad tak hrozný.

Karel se dívá zamilovaným pohledem na Soňu. Lukáš se zase podívá zamilovaným pohledem na Báru.

LUKÁŠ
Asi máš pravdu.

STŘIH:

43 EXT. PŘED OBCHODEM - ODPOLEDNE

(VIDEOKLIP S HUDBOU)

Je po škole a k obchodnímu domu přijíždí auto s Tomem, Davidem a Petrem. Zaparkují na parkovišti, vystoupí a jdou do obchodu. Vezmou si vozík, vcházejí dovnitř.

STŘIH:

44 INT. OBCHOD

(POKR. VIDEOKLIP)

Tom, David a Petr běhají s vozíkem po obchodě, házejí do něj brambůrky, popcorn a alkohol... pobíhají po celém obchodě a dost se u toho baví.

STŘIH:

45 INT. POKOJE (RŮZNÝCH POSTAV)

ZÁBĚR na Soňu, která se chystá na párty.

ZÁBĚR na Báru, která se chystá na párty.

ZÁBĚR na Lukáše, který se chystá na párty.

ZÁBĚR na Karla, který se chystá na párty.

STŘIH:

46 EXT. TOMŮV DŮM - PODVEČER (ODPOLEDNE)

Velký rodinný dům Toma. Kolem chodí spousta studentů - všichni jdou na párty, přijíždějí auty, přicházejí pěšky. Postupně vcházejí dovnitř.

STŘIH:

47 INT. TOMŮV DŮM

Všude kolem je velice hodně studentů. Hraje hlasitá HUDBA. Všichni se dobře baví - tancují, pijí, povídají si.

STŘIH:

48 EXT. TOMŮV DŮM - PODVEČER

K Tomovu domu se pomalu přibližují Karel a Lukáš.

KAREL

Tady je tada narváno.

LUKÁŠ

Tím líp. Aspoň se tam ztratíme.

Karel a Lukáš přijdou až ke vstupním dveřím od domu. Oba se zastaví.

KAREL

To nezvládnou.

LUKÁŠ

Ty vole nekecej a deme.

KAREL

Nemůžu tam jít.

LUKÁŠ

Proč ne?

KAREL

Prostě proto.

LUKÁŠ

Tak já se tu jak idiot celej
tejden kvůli tobě snažím něco
s tebou udělat a ty mi teď
řekneš, že tam nejdeš?!

Karel se dívá na Lukáše.

LUKÁŠ (POKR.)

Dobře.

Lukáš se otočí, udělá pár kroků zpět a postaví se za Karla.

LUKÁŠ (POKR.)

Když to nejde po dobrým, tak to
půjde po mým.

Lukáš se rozběhne a kopne Karla do zadku - Karel vlétne do dveří, nárazem je otevře a dopadne na zem v domě mezi lidmi-

STŘIH:

49 INT. TOMŮV DŮM

-Karel leží na podlaze, ostatní se na něj krátce podívají, a pak už se o něj nezajímají. Dovnitř vejde Lukáš a postaví se vedle Karla. Karel se pomalu zvedne ze země.

LUKÁŠ

No vidíš - a seš vevnitř.
A ani to nebolelo.

Karel se chytne rukou za zadek.

KAREL

Tebe to nebolelo.

Karel a Lukáš se porozhlížejí kolem sebe. Po chvílce se dají do chůze a pomalu procházejí mezi lidmi a rozhlížejí se.

PO CHVÍLI Lukáš spatří Báru.

ZPOMALENĚ: Pohled střídavě na Lukáše a na Báru.

Lukáš se neustále dívá zamilovaným pohledem na Báru a řekne Karlovi:

LUKÁŠ

Omluv mě na chvíli.

Lukáš se pomalu rozejde za Bárou, která je na druhé straně místnosti (sama nebo s kamarádkami), Karel se jen udiveně dívá za Lukášem. Lukáš se blíží pomalu k Báře a sám pro sebe si potichu říká, co řekne Báře - nacvičuje si pozdrav. Po chvíli Lukáš přijde k Báře a snaží se ji pozdravit...

LUKÁŠ

Aho-

Bára však náhle odejde (Lukáše si vůbec nevšimla) do jiné části pokoje. Lukáš na ni jen kouká s otevřenou pusou - ona se mu vzdaluje.

Lukáš přichází zpět ke Karlovi.

KAREL

(s úsměvem)

Tak co? Už si ji konečně sbalil?

LUKÁŠ

Sem ji šel zatím
jenom pozdravit... to víš,
nechci na ni spěchat.

Karel a Lukáš jdou ke stolu s pitím. Na stole je spousta různého pití (v kelímcích, láhvích, sklenicích apod.). Oba se rozmýšlejí, čeho se mají napít. Po chvílce si oba vyberou stejné pití. Napijí se... po třech sekundách oba současně pití vyplivnou a šklebí se. Kolem Karla a Lukáše v tu chvíli projde nějaký KLUK a řekne jim:

KLUK

Ta píše co?

Karel a Lukáš se na něj jen udiveně podívají. Kluk odchází, Karel a Lukáš se rozhlížejí kolem sebe. Lukáš opět spatří Báru.

LUKÁŠ

Tak já jdu zase za Bárrou.

Lukáš odchází za Bárrou, Karel stojí na místě. Lukáš se pomalu přibližuje k Báře, v tom se Bára otočí směrem na Lukáše a dívá se na něj a usmívá se... zamává na něj. Lukáš na ni taky zamává... Bára jde k Lukášovi... Lukáš na ni civí s vykulenýma očima, jde naproti Báře. Když je těsně u Bary, Bára pokračuje dál a bez povšimnutí prochází kolem Lukáše a pozdraví se se svojí kamarádkou, která stojí za Lukášem (mávala na kamarádku). Lukáš to nechce vzdát, otočí se za Bárrou a postaví se kousek od ní a pozoruje ji, jak se baví se svojí kamarádkou. Po chvílce si Bára všimne Lukáše a otočí se k němu a dívá se na něj, stejně tak se na něho dívá i Bářina kamarádka.

BÁRA

Čekáš tu na něco?

LUKÁŠ

Ehmm... já... tó...

Lukáš nedokáže nic říct.

BÁRA
Tak čekej dál.

Bára s kamarádkou odchází jinam. Lukáš našťvaně a potichu řekne sám k sobě:

LUKÁŠ
Sakra!

Mezitím ke Karlovi přijde Soňa.

SOŇA
Jé ahoj. Tak jsi přišel?

KAREL
Jo.

SOŇA
Bavíš se tu?

KAREL
Jo. Super. A ty?

SOŇA
Zatím to jde.

Ke Karlovi a Soni přijde Tom, David, Petr, Eva a Martina.

TOM
(k Karlovi)
Zdar šprte! Co tady děláš!?

SOŇA
(k Tomovi)
Jsem mu řekla, ať přijde.

TOM
No fajn. Aspoň bude sranda.

Tom a jeho parta se začnou smát.

DAVID
(k Karlovi)
Tak se napij, když už tu seš.

KAREL
Ne dík. Já už jsem měl.

DAVID

Tak si dej ještě.

TOM

(k Karlovi)

Snad mě nechceš urazit.

Karel chvíli váhá, pak se natáhne pro kelímek s pitím, pomalu začne pít pití, které předtím vyplivl. Pije a šklebí se u toho. Ostatní ho povzbuzují. Karel dopil pití a velice se šklebí.

TOM

Dobrý že?

Karel na Toma souhlasně kývá hlavou.

TOM (POKR.)

Když ti to tak chutná, vem si ještě - nestyď se.

Karel odmítá.

DAVID

Kopni to do sebe.

Tomova parta opět začne Karla povzbuzovat. Karel si vezme další kelímek a pije z něj. Po chvilce dopije.

TOM

A do třetice všeho dobrého.

Karlovi je zcela zle, z posledních sil si vezme třetí kelímek a vypije ho. Když ho dopije, dá si ruku před ústa a rychle uteče pryč - hledá záchod. Karel běhá po domě mezi lidmi a hledá záchod, nemůže ho však najít - otevírá různé dveře. Po nějaké době končeně najde záchod - už to nemůže vydržet - jen co otevře dveře, vyzvrací se se zavřenýma očima. Když dozvrací, otevře oči - v obličeji se mu objeví zděšení. Karel se vyzvracel nějakému klukovi do klína, který v tu dobu seděl na záchodě.

KAREL

Pardon.

Karel rychle zavře dveře a utíká pryč ze záchodu. Karel rychle doběhne zpět k Soni a k partě. V tu chvíli vyběhne ze záchodu rozrušený POZVRACENÝ KLUK a řve všude kolem sebe.

POZVRACENÝ KLUK

Kde je!!!?

Karel se nenápadně krčí u Soni. Pozvracený kluk se po chvíli vydá do jiného pokoje. Ke Karlovi přijde Lukáš.

LUKÁŠ

(k Karlovi, směje se)

Ty vole, tos měl vidět. Nákýho borce někdo poblil na záchodě.

KAREL

(směje se)

To je kretén. Jak někdo může být tak blbej?

Tom, David a Petr si začnou něco šuškat... nejde jim rozumět, ale neustále se dívají na Karla.

PO CHVILCE si přestanou šuškat a Tom přistoupí ke Karlovi a rukou ho chytne přátelsky za ramena.

TOM

Podívej se Franto...

KAREL

-Já jsem Karel.

TOM

...Tak Karle... vím že to mezi náma moc neklapalo...
Občas jsem si moc nerozuměli...
a občas to mezi náma moc
neklapalo. ... Ale i když jsme
si moc nerozuměli a neklapalo
to mezi náma, tak si myslím,
že by to mezi náma mohlo rozumět
a mohli by sme si klapat. Chápeš?

Karel i Lukáš a Soňa se nechápavě na Toma dívají.

KAREL

Moc ne.

TOM

Prostě a jednoduše... jsme se
tady s kámošema
(ukáže na Davida a Petra)
domluvili, že tě vezmem k sobě
do party... -teda jestli ovšem
budeš chtít?

Karel se nevěřicně podívá na Lukáše a na Soňu.

TOM (POKR.)

Chceš?

KAREL

(nadšeně)

Jo... jo.

TOM

Tak super.

Tom „nasadí“ vážný obličej.

TOM (POKR.)

Ale nejde to jenom tak...

I když bych tě nejraději přijal
do party hned, bohužel budeš
muset udělat vstupní zkoušku
jako my všichni ostatní.

PETR

(k Davidovi, zmateně)

Vždyť jsme žádnou zkoušku
nedělali.

David se podívá na Petra a neustále na něj jedním okem,
velice zřetelně, mrká.

DAVID

(k Petrovi)

Přece tam-tu zkou-šku!

Po chvílce Petr pochopí, co mu David naznačuje.

PETR

A jó. Myslíš tamtu zkoušku...
-já myslel, žes myslel tamtu
zkoušku.

DAVID

Né... tuhle zkoušku jsem myslel.

PETR

Taks to měl říct hned.

David se chystá něco říct Petrovi, ale do řeči mu skočí
Tom.

TOM
 (naštvaně, hlasitě)
 Ticho!!!

Tom se obrátí zpět na Karla a změní výraz z naštvaného na hodného.

TOM (POKR.)
 (k Karlovi)
 To víš, už jim neslouží paměť
 tak, jako za mlada.
 (otočí se k Petrovi a
 Davidovi)
 Zapomněli, že jsme všichni dělali
 zkoušku, aby jsme mohli vstoupit
 do naší party. Bez zkoušky to
 prostě nejde.
 (otočí se zpět ke Karlovi)
 To by bylo jako ponorka bez
 stěrače. ... Chápeš?

Karel nechápavě souhlasně kývá na Toma.

KAREL
 Jó, jasně, chápu.

TOM
 Seš teda připravenej začít s
 našema zkouškama?

KAREL
 Teď hned? Tady?

TOM
 Zrovna dneska je přijímací
 den. ... Přece nechceš čekat
 další rok na další přijímací
 den?

KAREL
 To ne.

TOM
 Tak vidíš.
 (pauza)
 Pojd' za náma.

Tom a jeho parta, Karel, Lukáš a Soňa následují Toma.
 (Lukáš jde poslední.)

ZÁBĚR na Lukáše: Lukáš spatří nedaleko od sebe Báru... pomalu začne zpomalovat, Karel a parta se mu vzdalují - Lukáš pozoruje jenom Báru a jde za ní (Lukáš zmizí ze záběru).

Tom a jeho doprovod jdou do jiného pokoje.

STŘIH:

50 INT. TOMŮV DŮM/ POKOJ

Tom a spol. vcházejí do velkého prázdného pokoje. Přijdou ke stolu.

TOM

(k Karlovi)

Tady se posad'.

Karel je nervózní, posadí se za stůl, otočí se za sebe a chce se podívat na Lukáše, avšak nevidí ho, Lukáš zde není. Soňa se podezíravě dívá na Toma. Tom, Petr a David odejdou od stolu do rohu místnosti a tam si něco šeptají, velice se smějí a dívají se občas na Karla. Mezitím Soňa mluví ke Karlovi...

SOŇA

Vykašli se prosím tě na to.
Určitě na tebe jen něco
chystají.

KAREL

Neboj. Ať přichystaj cokoliv,
zvládnou to pravou zadní...
(zamyslí se)
-Nebo levou zadní? ...No to je
fuk.

SOŇA

Si z tebe chtěj udělat jen
srandu.

KAREL

Podle mě si jen už uvědomili,
že udělali chybu, že mě nevzali
dřív k sobě do party.

SOŇA

O tom pochybuju. ... Proč vůbec
chceš patřit do týhle party?
Vždyť si sám říkal, že jsou to
pitomci.

KAREL
Změnil jsem názor.

SOŇA
Nějak rychle?

KAREL
Však názory se mění.

Ke stolu se vrací Tom a za ním David a Petr.

TOM
(k Karlovi)
Seš připravenej?

KAREL
Tak jdem na to.

Tom se otočí na Petra a Davida a luskně na ně prsty. Oba vzápětí odběhnou k baru (ke stolu, skříňce - někde kde jsou skleničky). Petr a David vezmou asi deset skleniček na panáky a postupně je vyskládávají před Karla do řady na stůl. Tom mezitím hledá po pokoji nějakou láhev s alkoholem - po chvílce najde už otevřenou láhev a přinese ji ke stolu.

TOM
(k Karlovi)
První zkouška se nazývá...

Tom se zasekne a neví, jak dál pokračovat... -přemýšlí, pak se otočí na Davida a Petra a gestikulací jim naznačuje, aby mu pomohli. Petr a David rovněž začnou intenzivně přemýšlet. Davida po pár sekundách něco napadne:

DAVID
(k Tomovi)
-Chlastačka.

David, Petr a Tom se na sebe vzájemně několikrát podívají.

TOM
(souhlasně)
Jasně. -Chlastačka.
(pauza)
Tvým úkolem bude vypít všechny tyhle skleničky.

David doplní Toma.

DAVID

Von myslel chlást v těch
skleničkách.

Tom se zaskočeně a našťvaně otočí na Davida.

TOM

To je snad jasný ty kreténe!
Co by jinýho měl chlastat?!
-Ty skleničky? -Už si někdy
chlastal sklo ty blbe?

David poníženež zakroučí hlavou, jako že ne.

TOM (POKR.)

Tak vidíš! ... Myslení nech
na těch, kteří maj...
(zasekne se, přemýšlí
které slovo má říct)
... ehmmmm ... -mozek.
Jasný?

DAVID

Myslím, že jo.

TOM

(k Karlovi)
Prostě vypiješ to sklo, ne
ten chlást. ... Teda naopak:
prvně chlást a pak to sklo. ...
teda jen ten chlást.

Tom se našťvaně otočí na Davida a vlepí mu pohlavek.

TOM (POKR.)

(k Davidovi)
Smě těma svýma kecama úplně
vykojil...
(vlepí Davidovi druhý
pohlavek)
-vykolejil.

Tom v ruce drží láhev a otočí se na Karla.

TOM (POKR.)

Připravenej?

Karel souhlasně kývne hlavou. Tom se škodolibě usmívá a pomalu nakloní láhev nad první skleničku... naklání láhev čím dál více, až z ní začne téct alkohol... z láhve však vyteče pouze pár kapek - láhev je prázdná. Tom našťvaně třepe s láhví a snaží se z ní vylít více alkoholu.

TOM

(k Davidovi/Petrovi,
našťvaně)

Co to má znamenat? -Koukejte
přinýst plnou flašku!

David a Petr rychle odběhnou z pokoje hledat plnou láhev. Tom se opět otočí na Karla a „nasadí“ falešný úsměv.

TOM

(k Karlovi)

Chvíli počkej. Ti dva pitomci
než něco seženou, tak uběhne
celej loňskej rok.

Tom netrpělivě čeká, až se David s Petrem vrátí. PO CHVILCE vejdou zpět do pokoje zároveň David a Petr. Petr přistoupí k Tomovi a potichu mu řekne:

PETR

Nic sme nenašli.

TOM

(velice našťvaně)

Jak ste nic nenašli??!! To
chcete říct, že tu není žádněj
chlást?!

Petr i David poníženě kroutí hlavou. Tom opět „nasadí“ úsměv a otočí se ke Karlovi.

TOM (POKR.)

Moment.

Tom našťvaně vychází ven z pokoje (v ruce drží prázdnou láhev) a sám pro sebe si říká:

TOM (POKR.)

Co si člověk sám neudělá,
to nemá.

STŘIH:

51 INT. TOMŮV DŮM

Tom prochází různé části domu a všude hledá alkohol.
(Více ZÁBĚRŮ, nebo KAMERA „chodí“ společně s Tomem).

Tom prošel skoro celý dům, ale nikde nenašel láhev s alkoholem. Zastaví a zamyšleně se porozhlíží kolem sebe... jeho pohled zaostří na toaletu. Tom se škodolibě zasměje a podívá se na prázdnou láhev, kterou drží v ruce.

STŘIH:

52 INT. TOMŮV DŮM/ TOALETA

Tom vejde na toaletu, postaví se k záchodu, rozepne si poklopec a začne čůrat do prázdné láhve (přitom se škodolibě směje a vydává různé zvuky).

STŘIH:

53 INT. TOMŮV DŮM/ POKOJ

V pokoji všichni netrpělivě čekají na Toma. Náhle se otevřou dveře a do pokoje vchází Tom - je celý usměvavý a má vynikající náladu.

TOM

(k Davidovi/Petrovi)

A je to, vy neschopní pitomci.

(k Karlovi)

Tady to je.

Tom přistoupí ke stolu a začne dolévat do první sklenice, ve které je jen velice málo alkoholu (průzračná barva - jako voda). Do bílé tekutiny tedy přilévá žlutou tekutinu... David si všimne, že Tom místo bílé tekutiny dolévá žlutou tekutinu.

DAVID

(k Tomovi)

Nějak to změnilo barvu ne?

TOM

Vodka došla, tak jsem vzal rum.

DAVID

Ale takhle přece rum nevypadá.

TOM

Ty tak víš, jak vypadá rum?

DAVID

Ale-

Tom zastaví Davida ve větě tím, že na něj dělá výhružné grimasy, aby už byl zticha. Tom dolije svou moč do všech skleniček.

TOM

(k Karlovi)

Tak prosím... můžeš.

Karel pomalu natahuje svoji ruku na první skleničku... ostatní ho s napětím pozorují, Tom, David a Petr se škodolibě usmívají. Karel chytne skleničku, zvedne ji ze stolu a přitáhne si ji k sobě, poté se udiví...

KAREL

Proč je to teplý?

Tom chvíli přemýšlí, co má říct.

TOM

Sem ti to nechal ohřát, aby ses z toho nenachladil.

KAREL

Tak dík.

Karel si pomalu přiloží skleničku k ústům, přičichne si k tekutině a znechuceně se zašklebí.

KAREL (POKR.)

A proč to smrdí jako-

Tom skočí Karlovi do řeči.

TOM

-Rum?

KAREL

Ne... jako-

TOM

A ty snad víš, jak smrdí rum?
Měl si ho někdy?

KAREL

Ne.

TOM

Tak se tak blbě neptej a koukej
pít!

Karlovi se vůbec nechce vypít tekutinu ve skleničce,
váhá.

TOM (POKR.)

Tak chceš do party nebo ne?

Karel se podívá na Soňu a poté do sebe „kopne“ skleničku
a na ex ji vypije. Odloží skleničku na stůl. Všichni
ostatní se s velkým zaujetím na Karla dívají. Karel
„dělá“ kyselé obličej. Tom se velkou silou krotí, aby
„nevybouchl“ smíchy. Po chvílce se Karel olízne a řekne:

KAREL

Celkem dobrý.

Tom se přestane smát a udiveně sleduje Karla. Karel se
natáhne pro druhou skleničku a kopne ji do sebe. Po té
velkou rychlostí konzumuje i ostatní sklenice. PO CHVILCE
Karel vypije všech deset skleniček, slastně si uleví,
spokojeně si utře rukou ústa, olízne se a řekne:

KAREL

Teda myslel jsem, že ten rum
bude horší... ale je fakt moc
dobřej... a ani nejsem moc
opilej.

Tom „čumí“ na Karla s otevřenou pusou - nechce tomu
věřit.

KAREL (POKR.)

Tak už jsem v partě?

Tom je chvíli zaskočený, neví co má říct.

TOM

Ne, ne. To byl teprve první úkol,
ještě máš další před sebou.

Karel se hrdě podívá na Soňu (je pyšný, že zvládl první
úkol), poté s kuráží řekne Tomovi:

KAREL

Tak na co ještě čekáme? -Jdem
na to.

Tom je zaražený a rychle se snaží vymyslet pro Karla další úkol. Tom se rozhlíží kolem sebe, po chvílce jeho pohled zůstane na Petrovi.

TOM

Už to mám!

-Každý člen naší party musí vyhulit tři jointy... -najednou.

Karel se nechápavě podívá na Toma...

KAREL

Tři co?

TOM

Jointy.

KAREL

A kdo to je?

TOM

Jak kdo???

KAREL

No kdo jsou ti dž-dž-džo-džointi?

Tom se obrátí na Davida s Petrem a šeptem jim řekne:

TOM

To je tak blbej i ve skutečnosti nebo jenom jako?

David a Petr kývnou rameny, Tom se otočí zpět na Karla.

TOM (POKR.)

(k Karlovi)

Neboj se, brzo je poznáš.

Tom se opět otočí na Davida, dá mu ruce kolem ramen, pomalu s ním odchází stranou a promlouvá k němu.

TOM

Teď něco zažije.

Vytáhni tu trávu a dem na věc.

-A už žádný problémy, jak s tím chlastem! Teď ho musíme odrovnat! Jasný?

David se velice vyděsí. Se strachem v očích kývá souhlasně Tomovi a říká:

DAVID

Jasný.

David začne vzpomínat na dnešní ráno...

PROLÍNAČKA:

54 DAVIDOVA VZPOMÍNKA

EXT. PARK - RÁNO

KAMERA z dálky sleduje místo v parku - např. keř, houští, stromy. Zpoza keře se valí hustý bílý dým. Jde vidět pouze keř a nic za ním. KAMERA se přibližuje blíže k keři. KAMERA pomalu „obejde“ keř a za ním spatří v hustém dýmu lavičku, na které sedí v hustém dýmu David a nějací jeho 2 KAMARÁDI. David a jeho kamarádi kouří obrovské jointy, jsou celí vysmátí a spokojení.

PROLÍNAČKA:

53B INT. TOMŮV DŮM/ POKOJ

David je stále zamyšlený, hovoří na něj Tom.

TOM

Tak na co čekáš?! Vytáhni tu trávu!

DAVID

T-t-trávu?

TOM

Ne dinosaura!! -Kde ji máš?!

DAVID

(vystrašeně)

Nechal jsem ji v bundě.

TOM

No tak pro ni rychle skoč,
nebo skočím já na tebe!

David celý vyděšený odběhne z pokoje hledat trávu.

STŘIH:

55 INT. TOMŮV DŮM

David běhá po domě a všude shání trávu. Obchází lidi v domě a vyptává se jich, jestli u sebe nemají trávu - lidé mu odpovídají, že nemají.

56 PO CHVÍLI, celý zoufalý, David vběhne do KUCHYNĚ. V kuchyni prohledává šuplíky a skříňky... po chvílce otevře skříň, ve které narazí na plechovou dózu s sypaným čajem. David si pozorně čaj prohlédne, poté vezme sáček a přesype do něj čaj s dózy. Utíká zpět do pokoje.

STŘIH:

57 INT. TOMŮV DŮM/ POKOJ

David upocený přiběhne do pokoje, nervózně podá Tomovi sáček s domnělou trávou a se strachem čeká na Tomovu reakci.

TOM

No to ti to trvalo.

Tom zvedne sáček s čajem do úrovně svých očí a pozorně si ho prohlíží. David tuhne strachem.

TOM (POKR.)

Není toho nějak málo?

Že tys zase něco vyhulil?

David kroutí hlavou, zapírá.

DAVID

Néééé.

Tom podá sáček s čajem Petrovi.

TOM

(k Petrovi)

Na. Ubal to. ... -Ale pořádný torpéda.

PETR

Jasný. Bez obav.

Petr balí obrovské jointy, ostatní čekají.

Petr dobalil 3 maxi jointy, odnese je ke stolu, u kterého sedí Karel. Karel si prohlíží jointy.

KAREL

To maj bejt ty džointy?

TOM

Tobě to pálí. ... Seznamte se.

KAREL

A co se s tím jako dělá?

TOM

Ty vole. -Hulí!

KAREL

Ale já nekouřím.

TOM

Je čas se to naučit.

Tom se začne smát a s ním i ostatní z jeho party kromě Soni.

Petr zapálí prvního jointa, podá ho Tomovi a Tom ho „vrazí“ Karlovi do pusy. Karel začne kašlat. Tom se otočí na Petra...

TOM

Zapal další.

Petr zapálí další joint, podá ho Tomovi, ten ho opět vrazí Karlovi do pusy... poté Karlovi vrazí i třetí joint. Karel má v ústech 3 obrovské jointy, z kterých se valí hustý dým. Karel neustále silně kašle.

TOM

(k Karlovi)

Tak co? Chutná?

Karel souhlasně kývá hlavou a zároveň silně kašle.

KAREL

(kašle)

Jo - - su - per.

Tom, Petr a David se škodolibě usmívají. Soňa se starostlivě dívá na Karla. Karel se různě šklebí.

TOM

(k Davidovi/Petrovi)

Ten bude zhulenej.

PETR

To jo.

DAVID

(sám k sobě)

To teda jo.

Karel pár minut kouří jointy, ostatní ho pozorují.

PO PÁR MINUTÁCH Karel dokouří, naposledy si odkašle.

KAREL

Dobrý.

(mlaská)

Takovou... čajovou chuť to má.

TOM

Jó čajovou chuť... -poprvý to
vždycky chutná tak... -jinak.

(...)

A jak seš na tom?

KAREL

V pohodě.

Tom se zarazí Karlovou odpovědí - myslel, že mu bude špatně a že bude pořádně zhulený.

TOM

Necítíš se nějak divně?

KAREL

Ani ne.

TOM

Nepřipadáš si trochu jinej?

KAREL

Ne... furt stejně... -Akorát
mám hnusnou pachut' v puse.

TOM

A nemáš nějaký halucinace...
nebo tak něco?

KAREL

Ne.

TOM

(k Davidovi/Petrovi)

Ty vole, to sem ještě nezažil.
Von vyhulí tři jointy a ani
to s ním nehne.

KAREL

Tak co? Už jsem v partě?

Tom silně znejistí, za žádnou cenu nechce, aby Karel
vstoupil do jeho party. Přemýšlí a po chvílce vykřikne:

TOM

Ještě poslední úkol a seš v
partě.

Tom se odebere s Davidem a Petrem stranou.

TOM

Dělejte... musíme něco vymyslet.
Něco, co nikdy nedokáže.
(přemýšlí, dívá se
na Karla)
Jakej úkol nikdy nesplní?

Všichni tři intenzivně přemýšlejí, pozorují Karla. Pomalu
to vzdávají a smiřují se s tím, že na nic nepříjdou, pak
ale nadšeně vykřikne Petr.

PETR

Mám to!!

Ve tváři Toma se objeví nadšení.

TOM

Tak co?

PETR

Podívejte se na něj, jak
vypadá. ... Vždyť je to úplnej
moula. ... Víte co nikdy
nedokáže? ... -Sbalit holku.

Všichni tři „vybuchnou“ smíchy a z plných plic se hlasitě
smějí, div že popadnou dech.

TOM

(k Petrovi)

Ty vole, ty seš mozek.
A máme to.

Tom, David a Petr se odeberou zpět ke stolu za Karlem. Tom suverénně sděluje Karlovi jeho poslední úkol.

TOM

Už na tebe čeká jen jeden jediný a poslední úkol. Po jeho splnění se stáváš novým členem naší party. Seš na to připravenej.

KAREL

Jo.

TOM

I když je tento úkol poslední, je ze všech tří úkolů nejjednodušší. Je tak jednoduše, že už ani jednodušší být nemůže. ... Tvým posledním úkolem je-

Karel netrpělivě a s nadšením poslouchá Toma.

TOM (POKR.)

-během deseti minut ... sbalit jednu holku.

Karla okamžitě po dokončení Tomovi věty přešlo nadšení a zmocnila se ho beznaděj.

KAREL

S-sss-sbalit holku?
(polkne)

TOM

Během deseti minut.

KAREL

(sám k sobě)
Tak to jsem v pytli.

Tom, David a Petr se smějí a už oslavují, že se zbavili Karla.

PETR

(k Karlovi)
Na co čekáš? Už ti běží čas.
(hlasitě se směje)

DAVID
 (k Karlovi)
 Utíkej dolů, tam máš holek
 jak-

David se zasekne, neví jak dál pokračovat, chvíli přemýšlí, pak řekne:

DAVID (POKR.)
 -prostě hodně.

Tom, David a Petr se opět hlasitě smějí. Karel má sklopenou hlavu a ví, že tento úkol nikdy nesplní. Tom, David a Petr už si „gratulují“, jak se Karla zbavili, když v tom Soňa přistoupí ke Karlovi a z nenadání si mu sedne na klín.

SOŇA
 Tak a už ji sbalil.

Všichni se šokovaně dívají s otevřenou pusou na Soňu, jak Karlovi sedí na klíně. Karel je v šoku ze všech nejvíc, nikdy v životě nebyl nervóznější než teď.

Po chvílce:

SOŇA (POKR.)
 (směrem k Tomovi)
 Nějakej problém?

TOM
 T-t-t-to neplatí!

SOŇA
 Jakto že ne? -Řekls, že když do deseti minut sbalí holku, tak je v partě. Deset minut ještě neuběhlo a už sbalil mě. A já snad jsem holka?

TOM
 Jenže von tě nesbalil!

SOŇA
 Né? A proč mu teda sedím na klíně?

TOM

Přece bys nechtěla takovýho
hňupa pitomýho... takovýho šprta
... takovou nicku? ...
A ty si moje holka!!!!

SOŇA

Fakt jó?! A to ti řekl kdo,
že jsem tvoje holka?

TOM

Toho... toho... toho blba
nikdy do mý party nevezmu!!

SOŇA

Slíbils, že když splní ty
úkoly, tak bude v partě...
-a on je všechny splnil. Tak
ho koukej do tý pitomý party
vzít, nebo hned teď půjdu
dolů a všem tam řeknu, jakej
si lhář a že nedržíš slovo.

Tom velice silně zuří. Po chvílce, ač velice nerad, z
donucení řekne:

TOM

Tak dobře. Je teda v naší partě.
(k Karlovi)
Připrav se na slavnostní
ceremoniál tvýho přijetí do
naší party.

Soňa se zaraduje, otočí se na Karla a řekne mu:

SOŇA

Slyšels? Jsi v partě.

Karel skoro nevnímá, je stále zcela nervózní z toho, že
mu Soňa sedí na klíně a jen se na ni dívá. Po chvílce
Soňa vstane z Karlova klína, Karel začne pomalu vnímat.

SOŇA

Haló, vítej mezi náma.

Karel začne vnímat.

KAREL

Co? ... Už jsem v partě?

Soňa na Karla souhlasně kývá, Karel se začne radovat.

TOM

(k Karlovi)

Už tě čeká jenom slavnostní
uvítací ceremoniál.

KAREL

Ceremoniál?

TOM

To je už jen taková formalita,
kdy tě se všema poctama
přivítáme do party.

KAREL

A kdy to bude?

TOM

Teď hned. Pokud se ovšem na
to cítíš?

KAREL

Jo jo. Jasně že jo.

TOM

(k všem)

Tak vážení, nyní se přichystáme
na slavnostní ceremoniál u
příležitosti vstoupení Karla
do naší party. Takže všichni
opusťte tuto místnost, ať to
můžem přichystat.

Z místnosti pozvolna odejdou všechny holky - v pokoji
zůstane Karel, Tom, David a Petr.

TOM

(k Karlovi)

Počkej tady.

Tom, David a Petr odejdou do jiné místnosti, Karel
zůstane sám v pokoji.

STŘIH:

58 INT. TOMŮV DŮM/ POKOJ 2

Tom, David a Petr jsou sami v místnosti. Tom mluví ke
svým kamarádům, je velice naštvaný a má obrovský vztek na
Karla.

- * VSUVKA: Tom řekne Davidovi, aby řekl Martině, ať řekne Soni, že ji např. volala máma, aby přišla domů. Tom se chce zbavit Soni, aby Karla nebránila. Soňa tedy opustí mejdan.

TOM

Teď něco zažije, že na to do smrti nezapomene. Já mu dám zmetkovi, že mi bude balit holku. Blbeček jeden ulízanej... myslí si, že ho vezmu do party, že se na ten jeho plesnivej ksichtíček budu tlemit každej den. Že budu poslouchat ty jeho šprtácký kecy. Že se s ním budu ukazovat před ostatníma. ... Ten je tak blbej, že tomu fakt věří, že se s ním budem zahazovat... s takovou vyžvejkanou, spláchnutou, vyblitou a rošlápnutou smradlavou nudlí.

(...)

Poslouchejte, jak to teď bude.

Tom začne potichu vykládat své plány Davidovi a Petrovi (nejde mu rozumět - ZÁBĚR z dálky). David a Petr se velice hodně smějí, tomu co jim říká Tom.

STŘIH:

59 INT. TOMŮV DŮM/ POKOJ

Karel netrpělivě čeká u stolu. Otevřou se dveře, dovnitř vejdou Tom, David a Petr. Tom přistoupí ke Karlovi, v ruce drží šátek.

TOM

Teď ti zavážu oči, abys byl překvapenej z toho, co sme si pro tebe přichystali.

Tom zavazuje Karlovi oči, David a Petr se přitom hodně, ale potichu, smějí. Tom dovázal Karlovi šátek.

TOM (POKR.)

Vidíš něco?

KAREL

Ne.

TOM

Teď si sundej košili.

KAREL

(udiveně)

Proč?

TOM

Neptej se furt tak blbě.
Patří to prostě k rituálu,
a tím jsme prošli mi všichni.

Karel si neochotně vysvlékne košili. Tom dá potichu znamení Petrovi a Davidovi a ti přistoupí ke Karlovi. Vezmou fixy a začnou popisovat tělo Karla. Karel se začne smát...

KAREL

Jau... to lechtá.

TOM

Necukej sebou a drž.

Petr a David malují na Karlovo tělo sprosté obrázky a nápisy (např. „jsem blbeček, smrdím, mám ho malýho, nosím plenky“ apod.).

KAREL

Co to děláte?

TOM

Nebuď zvědavej... však to
brzy sám uvidíš.

Petr a David domalují nápisy a obrázky.

TOM

Teď si sundej kalhoty.

KAREL

Já nevím.

TOM

Dělej! Nestyd' se. Vždyť tu
jsme jenom my.

Karel si s velkým zapřením pomalu sundá kalhoty. Petr a David vezmou med a mažou jím Karlovi nohy.

KAREL

To studí.

TOM

Jéžiš, ty nic nevydržíš.

Petr a David namazali nohy Karla medem, poté vzali peří, či nějaký bordel, a posypali tím nohy Karla. Tom vzal šlehačku ve spreji a začal ji stříkat na Karlovu hlavu.

KAREL

Co to je?

TOM

Jenom šampon... -patří to k tradici... -do party musíš vstoupit s čistou hlavou.

Tom, David i Petr se snaží zadržet svůj velký smích. Petr vezme toaletní papír a napíše na něj „MISS HOUMLESÁK 2007“, poté papír podá Tomovi. Tom přehazuje papír přes Karlovo rameno...

TOM

A ještě slavnostní šerpu na závěr.

David vezme fotoaparát a vyfotí Karla.

TOM (POKR.)

Už seš přichystanej, můžeme jít splnit věrnostní přísahu.

Tom vezme Karla za ruku a pomalu ho odvádí ven z pokoje.

KAREL

Počkej. Kam to deme?

TOM

Neměj strach. Jdeme jenom do naší svatině... -Nikdo tam není.

Všichni čtyři opouštějí místnost a jdou směrem k hlavnímu pokoji, kde jsou všichni hosti. Tom a jeho kamarádi se můžou smíchy potřhat, ale jsou potichu, aby je Karel nezaslechl.

STŘIH:

60 INT. TOMŮV DŮM/ HLAVNÍ POKOJ/ PŘEDSÁLÍ

Tom, Karel, David a Petr dorazí do předsálí od hlavního pokoje, ve kterém vrcholí mejdan. Předsálí je opuštěné.

TOM

(k Karlovi)

Chvilku tu vydrž, jdu připravit naši svatyni ke slavnostní přísaze.

Tom potichu vejde do hlavního pokoje, Karel neslyší lidi v pokoji (může mít např. sluchátka).

V HLAVNÍM POKOJI Tom promlouvá hlasitě ke všem lidem.

TOM

Prosím o pozornost! Zklidněte se!

Lidé utichli a soustředili se na Tomův projev.

TOM (POKR.)

Zahrajeme si takovou jednu super hru. Jmenuje se „Kdo trefí blbečka“. Všichni si přichystejte něco, čím budete házet. Třeba vajíčka, rajčata, boty, cokoliv. Za chvíli začneme.

Tom se vrátí zpět do předsálí, kde netrpělivě čeká Karel.

TOM

(k Karlovi)

Tak už sem všechno přichystal. Konečně se ti splní tvůj celoživotní sen a staneš se členem té nejlepší party na celém světě. ... Až vejdemo dovnitř, tak po mě budeš opakovat slavnostní přísahu.

(více)

TOM (POKR.)

Musíš ji zopakovat přesně tak,
jak ti to řeknu. Nepřemýšlej
nad jejím obsahem a jen opakuj.
Ta přísaha je stará stovky...
ne ... -tisíce let a nám se
může zdát tak trošku
nesrozumitelná. Ale ten kdo ji
vymyslel, jistě věděl, proč ji
tak vymyslel. ... Je ti to jasný?

KAREL

Jo. Snad jo.

TOM

Seš připravenej?

KAREL

Jo jsem.

TOM

Tak jdem na věc.

Tom otevře dveře a společně s Karlem a Davidem a Petrem
vchází dovnitř. Vevnitř již netrpělivě mlčky napjatě
stojí dav lidí. Tom odvede Karla na místo, odkud ho
všichni vidí. Lidé v místnosti spatří Karla, zadržují
smích, je úplné ticho. Tom si stoupne před Karla začne na
něj promlouvat:

TOM

Nyní opakuj po mně.
Já, Karel-

Karel opakuje po Tomovi.

KAREL

Já, Karel-

TOM

Slavnostně přísahám věrnost-

KAREL

Slavnostně přísahám věrnost-

TOM

A slibuji-

KAREL

A slibuji-

TOM

Že již navždy zůstanu-

KAREL

Že již navždy zůstanu-

TOM

Největším pitomcem na světě.

KAREL

Největším pitomcem na světě.

Jakmile Karel dořekl větu, všichni se začali ohromě smát. Karel si sundá šátek z očí, zmateně se rozhlíží kolem sebe, poté si začne prohlížet nápisy na svém těle. Tom odstoupí od Karla a do davu lidí zakřičí:

TOM

Tak se trefujte!

Lidi v sále začnou po Karlovi házet syrová vajíčka, rajčata, kelímky, flašky, apod. a pokřikují nadávky. Karel je ve velkém šoku, proto pouze stojí na místě a nehýbe se.

O NĚCO POZDĚJI lidé doházejí. Karel je od všeho velice špinavý, je v šoku, stydí se, je to jeho nejhorší zážitek v životě. Tom opět přistoupí ke Karlovi a mluví na něj tak, aby to všichni slyšeli.

TOM

Tak tys chtěl do mý party?
Ty sis myslel, že sem se
úplně zbláznil, že bych
vzal takovou nulu, jako seš
ty ke mně do party? Takovýho
blbečka zašprtovanýho, kterej
má přirostlou hnátu k uchu z
toho jak se furt hlásí. Takovýho
hastroše, kterej se voblíká
jako jeho prababička. Takovýho
křivohnáta, kterej nechytne ani
balón polepenej sekundovým
lepidlem. Takovýho plejboje,
kterej se rozklepe z toho,
když za rohem uvidí fotku
ženský a takovýho trasořitku,
do kterýho stačí jenom fouknout
a on se složí. ...

(více)

TOM (POKR.)

-Tak to sis fakt myslel, že
bych tě vzal do party? ...
Tak tos myslel špatně!!!

Všichni se opět mohutně smějí.

TOM (POKR.)

Vypadni z mýho baráku, než na
tebe zavolám odchyťovou
službu!

Tom nakopne Karla. Po té do Karla koupou i ostatní, smějí se mu, nadávají mu... až ho vykopnou z domu.

STŘIH:

61 EXT. TOMŮV DŮM - NOC

Karel spadne na trávnik (chodník), Tom stojí ve dveřích a zakřičí na Karla:

TOM

A už se ke mně a k Soni nikdy
nepřibližuj nebo zažiješ něco,
cos nezažil ani teď!

Tom zabouchne dveře. Karel, celý zničený, leží bezmocně na zemi. Po chvílce se zvedne a pomalu odchází domů. Je zdrcený.

STŘIH:

62 INT. KARLŮV DŮM - NOC

Karel přichází domů. Otevře dveře od svého pokoje, vejde dovnitř, zabouchne dveře.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

63 EXT. KARLŮV DŮM - RÁNO

Je ráno, před Karlův dům přichází Lukáš. Zazvoní na zvonek, čeká. Nikdo neotevívá. Lukáš zazvoní znovu. Stále nic. Zazvoní ještě jednou a po chvílce se otevře okno a z něj pomalu vykukne Karel - je unavený, má špatnou náladu.

LUKÁŠ

No kde seš? Přijdeš pozdě do školy.

KAREL

Do školy nejdu.

LUKÁŠ

Proč? Tos to včera tak přehnal, jo?

KAREL

Tys to včera neviděl?

LUKÁŠ

Co jsem měl vidět?

KAREL

Vždyť to viděli všichni.

LUKÁŠ

Ale co? Jsem měl takovou menší nehodu, tak jsem musel jít domů dřív.

KAREL

Jakou nehodu?

LUKÁŠ

Ale, to snad nestojí ani za zmínku.

PROLÍNAČKA:

64 INT. TOMŮV DŮM - VČEREJŠÍ VEČER

Lukáš neustále dolízá za Bárou... je od ní dva metry, poté metr. Náhle se Bára zastaví a otočí se... Lukáš do ní vrazí - jejich hlavy se střetnou tak, že se vzájemně dotknou ústy. Lukáš začne Báru líbat... Bára na chvíli jako kdyby také Lukáše líbala, pak ho však líbat přestane a dá mu obrovskou facku.

STŘIH:

EXT. TOMŮV DŮM

Otevřou se dveře od domu a dva kluci vyhodí Lukáše ven na trávník.

PROLÍNAČKA:

63B EXT. KARLŮV DŮM - (POKR.)

KAREL

Hmmm, tak to máš v pohodě. Líbal si se s Bárrou.

LUKÁŠ

A co se teda stalo tobě?

KAREL

Zeptej se kohokoliv ve škole a on ti to rád řekne. Ode mě se to nedozvíš a do školy už nikdy nevkročím. Sbohem.

Karel zavře okno a zaleze. Lukáš zazvoní na zvonek, Karel po chvílce opět vystrčí hlavu z okna.

KAREL

Řekl jsem, že do školy nejdu.

LUKÁŠ

Ty vole neblbni a pojd'.

KAREL

Neblbnu a nejdu.

Karel opět zaleze.

LUKÁŠ

Jak chceš. Já se někoho zeptám ve škole.

Lukáš odchází.

STŘIH:

65 EXT. ŠKOLA - RÁNO

Lukáš přichází k budově školy a už z dálky vidí, jak jsou všude kolem skupinky studentů, které si něco vyprávějí a velice hodně se u toho smějí. Lukáš prochází kolem jedné skupinky a zaslechne, co si uvnitř říkají.

SKUPINKA

...A pak se mu na tý jeho kebuly rozprsklo rajče...

Lukáš prochází kolem další skupinky.

SKUPINKA #2

...A měl to napsaný takhle přes celý záda...

Lukáš vchází do školy.

STŘIH:

66 INT. ŠKOLA - RÁNO

Lukáš prochází chodbou školy a tam rovněž ze všech stran slyší, jak si studenti vyprávějí, co bylo na včerejším večírku. Náhle kolem Lukáše projde Tom s jeho partou.

TOM

Nazdar. Kde máš Karla?

Tom a jeho parta se začnou ohromně smát a pokračují dál chodbou. Po chvílce přijde k Tomovi Soňa.

SOŇA

Ahoj. Teď jsem slyšela, co se včera stalo Karlovi. Je v pořádku?

LUKÁŠ

Jsem se to dozvěděl taky až teď. ... Před chvílí jsem s ním mluvil.

SOŇA

A co? Jak je na tom?

LUKÁŠ

No říkal, že už nikdy nepřijde do školy.

SOŇA

To je na tom asi hodně zle?

LUKÁŠ

Asi jo. Ale to že by nepřišel do školy, se mi nějak nezdá. Ten by přišel do školy i kdyby věděl, že tu vybuchne atomovka.

SOŇA

Neměla bych za ním jít?

LUKÁŠ

Nevím, jestli by se s tebou bavit. -Mně taky nechtěl ani otevřít. ... Ale neboj se, on určitě přijde.

SOŇA

A seš si jistej?

LUKÁŠ

Jasně, -je bez cukru.

SOŇA

Ale já myslím Karla.

LUKÁŠ

Jo, -ten taky.

PO CHVILCE vchází do budovy školy osoba, která má na hlavě papírový sáček s dvěma otvory pro oči, a na sobě má bílé tričko s nápisem „JÁ NEJSEM KAREL“. Tato osoba projde kolem Lukáše a Soni.

LUKÁŠ

(k Soni)

Vidíš, říkal jsem to.

(k Karlovi)

Čau Karle.

KAREL

(naštvaně)

Já nejsem Karel! Neumíš číst?!

Karel ukáže na nápis na svém tričku „JÁ NEJSEM KAREL“.

KAREL (POKR.)

S někým si mě pleteš!

Karel projde kolem Lukáše a Soni a zamíří do třídy.

LUKÁŠ

(k Soni)

Vidíš. Je v pohodě.

SOŇA

Ani se mi nezdá.

LUKÁŠ

Bez obav, bude v pohodě.

SOŇA

Raději s ním promluví, takhle
to přece nejde.

Lukáš i Soňa vejdou do třídy za Karlem.

STŘIH:

67 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - DEN

Karel sedí na svém místě v lavici a chystá si učení. Soňa
si přisedne vedle něj, Lukáš stojí opodál.

SOŇA

Karle neblbni.

KAREL

Já neblbnu a nejsem Karel.

SOŇA

Vždyť víš, že to jsou idioti.
Tak si to tak neber.

KAREL

Tobě se to mluví. Tys nebyla
na mém místě. A nechci se o
tom bavit.

SOŇA

Proč se o tom se mnou nechceš
bavit? Jsme snad kamarádi?

KAREL

Kdybys byla moje kamarádka, tak
bys mě tam nenechala.

SOŇA

Promiň. Ale musela jsem jít
domů.

KAREL

To je stejně jedno. Nechci se
už s tebou bavit, nikdy! A na
to doučování si najdi někoho
jinýho! Třeba toho tvýho Toma,
tomu jde přece všechno nejlíp.

SOŇA

Nemusíš být na mě takovej.
Kdybych tomu včera mohla
zabránit, tak to udělám. A
Toma nemám o nic víc ráda než
ty.

KAREL

To je jedno. Prostě už se s
tebou nechci bavit.

SOŇA

Jak chceš.

Soňa odchází pryč od Karla, projde kolem Lukáše a řekne
mu:

SOŇA

Se mnou se nechce bavit. Třeba
budeš mít větší štěstí ty.

Soňa odchází do zadní části třídy. Lukáš si sedne vedle
Karla.

LUKÁŠ

Ty vole co blbneš? Proč nechceš
mluvit se Soňou. Vždyť ona po
tobě úplně jede.

KAREL

No a? To je její problém?

LUKÁŠ

Vždyť seš do ní blázen.

KAREL

Nejsem. Je to kráva.

LUKÁŠ

Tom ti snad zakázal s ní mluvit?

KAREL

Na toho blbečka já kašlu. Prostě
se s ní nechci bavit, protože to
chci já sám.

LUKÁŠ

To jsem si o tobě nemyslel, že jsi takovej srab. Nějakej blbeček ti řekne, ať přestaneš mluvit se Soňou a ty ho poslechněš.

KAREL

No a? A co mám jako dělat? Tak se na mě podívej.

Karel si sundá z hlavy papírový pytlík.

KAREL (POKR.)

Vždyť jsem úplná nula. Přesně jak to von řekl.

LUKÁŠ

Kašli na to, co ten kretén říká. Vždyť by si ani nezavázal tkaničky u bot, když by to neměl nakreslený na papírku. A takovýho vola ty budeš poslouchat? Tak se sebou prostě něco udělej!

KAREL

To se ti řekne. A co mám se sebou jako udělat? -Předělat se na terminátora?

LUKÁŠ

To není špatnej nápad.

KAREL

Hned odpoledne skočím za Arnoldem, ať mi půjčí na padesát let svoje tělo.

LUKÁŠ

To bych ti neradil. Myslím, že to jeho tělo už další padesátku nevydrží.

KAREL

Tak co bys mi teda poradil?

LUKÁŠ

Prostě se sebou musíš něco udělat, abys toho kreténa ve všem převálcoval. ... Však co von umí? Chlastat a hulit.

KAREL

Podle tebe mám začít chlastat a hulit? Tím ho jako převálcuju?

LUKÁŠ

Né, tak začni sportovat, kup si něco pořádnýho na sebe a tak.

KAREL

To se ti lehko řekne.

LUKÁŠ

Klídek. Však ti s tím pomůžu. Nech to na mně. Odpoledne to všechno proberem.

STŘIH:

68 EXT. MĚSTO - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ ŽIVOTA VE MĚSTĚ - ZRYCHLENĚ

STŘIH:

69 EXT. LUKÁŠŮV DŮM - ODPOLEDNE

ZÁBĚR na Lukášův dům. Před dveřmi od domu stojí Karel. Po chvílce Lukáš otevře dveře. Oba se vzájemně pozdraví, poté Lukáš vtáhne Karla do domu, poté vystrčí hlavu ze dveří a rozhlíží se venku po všech stranách. Zabouchne dveře.

STŘIH:

70 INT. LUKÁŠŮV DŮM - ODPOLEDNE

V PŘEDSÍNI se Lukáš zeptá Karla:

LUKÁŠ

Nesledoval tě někdo?

KAREL

(nechápvavě)

Co??

LUKÁŠ

Jestli tě nikdo cestou sem
nesledoval?

KAREL

Proč by mě jako měl někdo
sledovat?

LUKÁŠ

Aby se zmocnil přísně tajného
materiálu, na kterým jsem
pracoval mnoho a mnoho ...
- minut.

Karel se nechápavě podívá na Lukáše. Oba odchází do
Lukášova pokoje.

- 71 V Lukášově POKOJI si Karel odloží. Lukáš ještě kontroluje
pohledem z okna venkovní okolí, jestli je nikdo
nesleduje.

LUKÁŠ

Sedni si.

Lukáš usadí Karla na postel, stoupne si pár kroků před
něj ke skříni (zdi). Na skříni je zavěšený srolovaný
velký papír (plakát).

LUKÁŠ (POKR.)

Musím tě upozornit na to, že
všechno co tady dnes uvidíš a
uslyšíš je přísně tajné. Kdybys
komukoliv prozradil jakoukoliv
informaci, tak kromě tvé popravu,
by tě čekala ještě dvacetikorunová
pokuta.

KAREL

(ironicky)

Tak to si raději vyříznu jazyk,
než abych zaplatil dvacet korun.

Lukáš se postaví před Karla, zády k srolovanému papíru, a
chytne rukou provázek visící z tohoto papíru.

LUKÁŠ

Vidím, žes to pochopil.
Takže: pět... čtyři... tři...
dva... jedna... teď..

Lukáš zatáhne za provázek visící ze smotaného papíru s úmyslem, že se papír rozmotá. Lukáš však zatáhnutím strhl papír na zem. Lukáš si nevšiml, že shodil papír na zem. Pyšně se dívá na Karla.

LUKÁŠ (POKR.)

Tak co říkáš?

KAREL

Hmmm... fakt dobrý, ale rád bych se podíval na to, co je na tom plakátu.

Lukáš se pomalu otočí, všimne si, že jeho papír leží na zemi. Zvedne ho, přidělá ho zpět na původní místo, znovu se otočí ke Karlovi a znovu odpočítává.

LUKÁŠ

Pět... čtyři... tři ... dva...
jedna... teď.

Lukáš zatáhne, opět strhne papír na zem. Naštvaně se pro něj ohne, pověsí ho zpět a znovu odpočítává, tentokrát však již mnohem rychleji. Po odpočítání opět zatáhne, papír opět spadne na zem. Lukáš velice naštvaně dá papír na původní místo a velice rychle odpočítává... papír opět padá, Lukáš již nepřičetně dává papír zpět a odpočítává. Poté se už naštve a oběma rukama se snaží papír rozevřít. Stále se mu to nedaří, proto si vezme na pomoc kladivo a hřebíky a po několika desítkách sekund se mu konečně podaří rozevřít papír a přitluče ho ke stěně.

LUKÁŠ (POKR.)

A je to. Brnkačka.
Tak co říkáš?

KAREL

A nemáš to náhodou obráceně?

Lukáš se otočí, podívá se na plakát... ten je prázdný. Lukáš ho přitloukl opačnou stranou. Lukáš se silně ROZKŘIČÍ a vztekle ŘVE.

72 EXT. LUKÁŠŮV DŮM

ZÁBĚR na okno Lukášova pokoje, z kterého se ozývá vzteklý řev.

73 EXT. MĚSTO

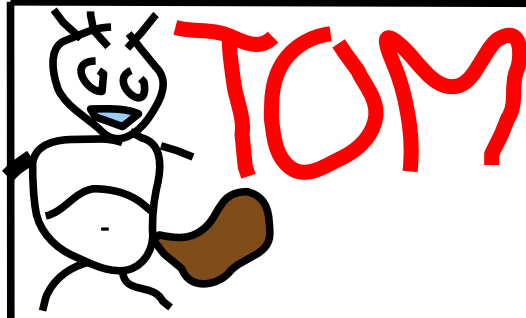
ZÁBĚR z dálky na město - po městě se rozléhá Lukášův řev.

STŘIH:

74 INT. LUKÁŠŮV DŮM/ POKOJ - ODPOLEDNE

Je O NĚCO POZDĚJI a Lukáš právě doklepává poslední hřebík na plakátě, který již otočil správnou stranou.

DETAILLNÍ ZÁBĚR NA PLAKÁT: Papír je barevně popsáný a pokreslený. Je rozdělený na dvě poloviny. Na levé půlce je nakreslený Tom, na pravé půlce je nakreslený Karel. Pod každým jménem je ve sloupci napsáno několik hesel (viz. obr. níže).

Oblečení
Svaly

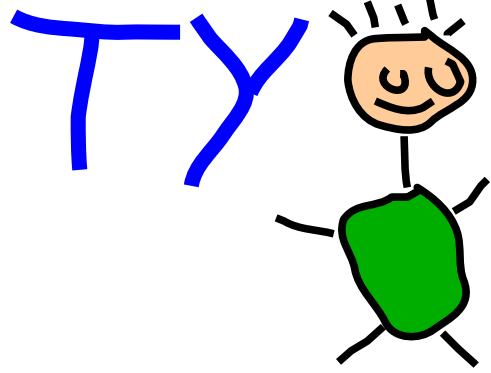
Ftipnej

Sportovec

Umí balit holky

Řídí auto

Je oblíbenej

nemáš → Budeš mít

nemáš → Budeš mít

nejsi → Budeš

nejsi → Budeš

neumíš → Budeš umět

neumíš → Budeš umět

nejsi → Budeš

LUKÁŠ

Dovol, abych ti názorně
vysvětlil, co je na tomto
obrázku namalováno.

Lukáš si vezme do ruky nějaké ukazovátko a popisuje
Karlovi obrázek.

LUKÁŠ (POKR.)

Takže... V levém sloupci je Tom.
Kdežto v pravém sloupci seš ty.
Kdybys to nepochopil, tak se
klidně ptej. Raději to zopakuju
ještě jednou. V levém sloupci
je Tom, v pravém seš ty. Jasný?

KAREL

No myslím, že to zatím chápu.

LUKÁŠ

To jsem rád, že to nemusím znovu
opakovat. Takže můžeme přikročit
k dalšímu... tomu... no tamtomu...

Lukáš neví, jaké vhodné slovo použít, proto ukazovátkem
najede na text, který je pod jednotlivými jmény a řekne:

LUKÁŠ (POKR.)

-Prostě tady k tomu. ... Pod
každým jménem, jak sis možná už
všimnul, je napsáno několik
slov. Ty slova pod Tomovým
jménem patří Tomovi. A ty slova
pod tvým jménem nepatří Tomovi,
ale patří tobě. V tom Tomovým
sloupečku jsou napsané všechny
věci, ve kterých tě Tom na plný
čáře převálcuje. Například: Má
dobrý oblečení - ty ne. Má velký
svaly - ty ne. Je vtipnej - ty
nejseš vtipnej ani omylem... ani
kdyby ten omyl byl hodně velkej,
tak nejseš vtipnej. Tom sportuje
- ty ne, Tom umí balit holky -
ty ne, Tom umí řídit auto, ty
ani nevíš co to auto je a Tom
je oblíbenej, a ty seš asi tak
oblíbenej jako... jako... jako...
no prostě nejseš oblíbenej.
Chápeš?

KAREL

Neříkals, že mi chceš pomoci?

LUKÁŠ

Klídek. Hned se k tomu dostanu. To sem ti zatím všechno řek, jen abys věděl, jak si prozatím vedeš. Nyní už se konečně dostanu k řešení tvé beznadějně situace. A to řešení je právě zde.

Lukáš přiloží ukazovátko k pravému sloupci, který přísluší Karlovi. Karel se nechápavě dívá na plakát do míst, kam přiložil Lukáš ukazovátko.

PO CHVILCE:

KAREL

A kde že má být přesně to řešení?

Lukáš znovu poklepe na zelenou šipku a s nadšením řekne:

LUKÁŠ

No přece tady.

KAREL

(necháपavě)

Kde?

LUKÁŠ

Vždyť na to ukazuju. Tady! Seš slepej?!

Karel se stále nechápavě dívá na Lukáše.

LUKÁŠ (POKR.)

Ty seš fakt nechápavej. -A to jsem tě měl za chytrýho. Tak já ti to teda vysvětlím. Takže jak už jsem před chvílí říkal, v levém sloupci je Tom a v pravém seš ty. Když se podívám do levýho sloupce, tak vidím, že pod Tomovým jménem je napsáno „oblečení“. To znamená, že se Tom umí oblíkat. A když se podívám do pravýho sloupce tak vidím, že ty se oblíkat neumíš. No a řešení je napsaný přímo zde.

Lukáš přiloží ukazovátko na modrý nápis „Budeš mít“ v prvním řádku.

LUKÁŠ (POKR.)

Bu-deš-mít. To znamená, že budeš mít dobrý oblečení. Když popojedem o řádek níž, tak je tu napsaný, že Tom má svaly a že ty je nemáš. No a řešení je, že je budeš mít. Dál, Tom je vtipnej, ty ne. Řešení: Budeš vtipnej. Tom je sportovec, ty nejseš, to znamená, že budeš sportovec. Už to konečně chápeš?

KAREL

Mám takovou jednu pitomou otázku.

LUKÁŠ

No jen se ptej. Na pitomý otázky jsem zvyklej.

KAREL

Víš, asi jsem to někde na tom tvým uměleckým díle přehlídnul, ale nějak jsem tam nenašel, jak mám těch tvých cílů dosáhnout? Podle tvý představy to asi ve světě chodí tak, že když třeba za tebou přijdou kosmonauti, že nevědí, jak se mají dostat na Mars, tak ty jim poradíš větou: „Prostě se dostanete na Mars.“

LUKÁŠ

Co to zas kecáš? Zas nedělej chytrýho, jo! To řešení je tady v tý šipce.

Lukáš opakovaně rychle poklepává ukazovátkem na zelenou šipku.

KAREL

Aha. Tak mi teda pomocí tý šipky vyčaruj svaly.

Lukáš se pozorně podívá na šipku, pak se podívá na Karla. Znovu na šipku a znovu na Karla. Takhle se několik sekund střídavě dívá na šipku a na Karla. Poté se začne drbat na hlavě.

LUKÁŠ

No jo no. Tak jsem zapomněl na takovej drobněj detail no. To je toho. ... Stejně by se to tam nevešlo.

Důležitý je, že víme, co máme na tobě změnit. Tak se do toho hned pustíme. Čím chceš začít?

Karel si s obavami prohlíží plakát.

KAREL

Tak třeba to oblečení.

LUKÁŠ

Klídek, na oblečení jsem expert.

KAREL

O tom už jsem se přesvědčil, ty experte.

LUKÁŠ

Neboj se. Teď už žádný trhání a stříhání.

(pauza)

Nebo jenom trošinku.

KAREL

Ani trošinku!!!

LUKÁŠ

Dobře. ... Mám jinej plán.

KAREL

Plán?

Lukáš se sebevědomě a zamyšleně usmívá.

STŘIH:

75 EXT. PARK - ODPOLEDNE

ZÁBĚR na keř. Zpoza keře se ozývají hlasy Karla a Lukáše.

KAREL

Au! Stojíš mi na noze!

LUKÁŠ

Neremcej furt.

KAREL

Vidíš něco?

LUKÁŠ

Počkej. Nesmíš sebou furt hejbat,
pak je to všechno rozmazaný.

KAREL

Tak mi nemáš stát na noze.

LUKÁŠ

Detailisto.

Za křovím se objeví pokrčený Lukáš a Karel. Lukáš má před očima dalekohled a Karel drží v ruce poznámkový blok a pero.

LUKÁŠ (POKR.)

Dobrá. Už něco vidím. Piš si.

Karel se připraví, zapisuje do bloku poznámky, které mu diktuje Lukáš.

LUKÁŠ (POKR.)

Takže... červený krátký tričko s
nápisem „SEXY“... náušnice v ...

Lukáš se přestane dívat do dalekohledu, otočí se na Karla a zeptá se ho:

LUKÁŠ (POKR.)

Jak se jmenuje takový to na
břiše?

Karel se zaraženě podívá na Lukáše...

KAREL

Myslíš pupek?

LUKÁŠ

Jo pupek - to je vono. Takže
náušnice v pupku. Dál takový
krátký kalhoty..., ale maj jen
jednu nohavicu. A na nohách
holinky.

Lukáš se přestane dívat do dalekohledu, podívá se na
Karla.

LUKÁŠ (POKR.)

Máš to?

Karel pomalu dopíše, rychle si přečte co napsal, podívá
se nechápavě na Lukáše.

KAREL

Ty vole, čí voblečení si to
popisoval.

Karel se natáhne pro dalekohled, přiloží si jej k očím a
podívá se směrem, kterým se díval Lukáš.

ZÁBĚR DALEKOHLEDU: Pohled na holku v sukni a kozačkách.

Karel se podívá na Lukáše.

KAREL (POKR.)

A to se mám jako voblíkat jak
ženská?

Lukáš vytrhne Karlovi dalekohled, znovu se podívá na
popisovanou osobu.

LUKÁŠ

Taks to měl říct!

Karel nechápavě zakroutí hlavou. Lukáš nasměruje
dalekohled jiným směrem na Toma a začne popisovat jeho
oblečení.

LUKÁŠ (POKR.)

Tak si piš: Tričko, nebo něco
podobného jako tričko a má to
tam nakreslený takovej bílej
bumerang.

KAREL

Bumerang?

POHLED DALEKOHLEDU: Na Tomově tričku je nášivka loga Nike.

LUKÁŠ

No. Bumerang. Ale takovej křivej.

KAREL

Dobrý. Tak pokračuj.

LUKÁŠ

Dál má takový kalhoty... takový vobyčejný. A na nohách, to neuhodneš - má boty.

KAREL

To bych teda fakt netypoval. Puč to sem.

Karel vezme Lukášovi dalekohled a podívá se na Toma.

KAREL (POKR.)

Vždyť má skoro to samý co já, tak nevím, jaktože se oblíká líp než já?

LUKÁŠ

To neřeš. Prostě se voblečeš jako von a je to.

KAREL

Kde ty hadry seženem?

LUKÁŠ

Že by v obchodě?

STŘIH:

76 INT. OBCHOD S OBLEČENÍM - ODPOLEDNE

Karel a Lukáš se procházejí obchodem se značkovým oblečením*.

*POZNÁMKA: Případně mohou stát pouze venku před výlohou a pozorovat oblečení z venku - dle možností natáčení.

Lukáš po chvílce zavolá na Karla.

LUKÁŠ

Hele! Tady je to tričko s
bumerangem.

Karel přistoupí k Lukášovi a společně si prohlížejí
oblečení Nike.

LUKÁŠ (POKR.)

A tady další... a další. A
támhle taky.

KAREL

To jsem nevěděl, že bumerangy
jsou tak oblíbený.

LUKÁŠ

To víš - móda. Tý nikdo nerozumí,
ale každěj machruje, že jo.

KAREL

Který vezmem.

LUKÁŠ

To máš fuk. Třeba všechny.

Karel se natáhne pro tričko a až teď si všimne cenovky -
zírá na ni s otevřenou pusou.

LUKÁŠ (POKR.)

Co je?

Lukáš si též všimne cenovky.

LUKÁŠ (POKR.)

Ty vole. ... Tolik peněz za
pitomý triko? Myslím, že asi
všechny nevezmem.

KAREL

Myslím, že nevezmem ani jedno.
-Leda že by je prodávaly po
nitích.

STŘIH:

77 EXT. MĚSTO - ODPOLEDNE

Lukáš a Karel vycházejí zklamání z obchodu.

KAREL

Tak jdem na tu banku, jo?

LUKÁŠ

(nadšeně)

Dostal jsem nápad?

KAREL

(zklamaně)

Už zase?

LUKÁŠ

Teď je to fákt ale super nápad.
Vím, jak ty hadry seženem, a
zadarmo.

KAREL

Krást je teda nebudu.

LUKÁŠ

To ani nemusíš. Zním lepší způsob.

STŘIH:

78 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ - ODPOLEDNE

Lukáš a Karel jsou v Karlově pokoji.

LUKÁŠ

To je všechno?

KAREL

Jo. Víc nemám.

Karel položil na postel 5 triček/mikin.

LUKÁŠ

Ještě něco bílýho.

Karel jde hledat do skříně, Lukáš ještě dodá:

LUKÁŠ (POKR.)

-Něco, co můžeš postrádat.

Karel vyndá ze skříně bílou košili a položí ji na postel k Lukášovi. Lukáš vezme fixu a na bílou košili začne malovat malé „bumerangy“ - snaží se napodobit symbol „Nike“. Když má namalováno několik bumerangů, vezme nůžky a začne tyto symboly vystříhávat. Vystříhané symboly předá Karlovi...

LUKÁŠ

Na.

KAREL

Co s tím?

LUKÁŠ

Našij to na ty trika.

KAREL

(zaskočeně)

To si snad děláš srandu?

LUKÁŠ

No to si teda srandu nedělám.

Ty značkový hadry jsou tak drahý stejně jen kvůli tý pitomý značce - stejně to kupujou někde od ťamanů a jen tam našívaj ty značky. No a my uděláme to samý. Tak v čem je problém?

KAREL

Tak za první je to nelegální, za druhý pochybuju, že podle tvý představy to takhle ty firmy dělaj a za třetí ty značky asi nevystříhávaj ručně u mě na posteli.

LUKÁŠ

Tak to za první a za druhý si už nepamatuju... a to za třetí už taky ne. Tak nekecej a dělej.

Karel tedy vezme vystřížené symboly a našívá je na svá trička. PO CHVILCE je Karel s šitím hotov a ukáže svůj výtvar Lukášovi - symboly jsou našité nakřivo a vůbec nevypadají jako symbol Nike.

LUKÁŠ

To je nádhera. Úplně jak z toho obchodu.

Karel se rozpačitě dívá na tričko.

KAREL

Myslíš?

LUKÁŠ

To si piš že jo. Taky sem to vymyslel já.

KAREL

No právě.

Lukáš si pozorně prohlíží tričko, po chvílce řekne:

LUKÁŠ

Ještě tomu ale něco chybí.

KAREL

A co?

LUKÁŠ

Něco, čím by sme trumfli Toma. Puč to sem.

Lukáš si vezme Karlovo tričko, otočí se ke Karlovi zády a začne delší dobu na tričku něco vytvářet - nechce Karlovi ukázat, co s tričkem dělá.

O NĚCO POZDĚJI Lukáš dokončí svou práci, vezme tričko, ukáže jej Karlovi.

LUKÁŠ

Ta dá!

ZÁBĚR na tričko, na kterém je našito dalších 10 symbolů Nike - každý symbol jiného tvaru a velikosti a našito nakřivo.

LUKÁŠ

Jeden bumerang má kde kdo. Ale deset... -jen ty.
Tímhle Toma převálcuješ jak mravenec parnivalce.

Karel se rozpačitě dívá na Lukáše.

KAREL
Snad máš pravdu.

LUKÁŠ
Si piš, že jo.

STŘIH:

79 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - RÁNO (DRUHÝ DEN)

OZÝVÁ se hlasitý smích. ZÁBĚR na studenty ve třídě, kteří se z plných plic smějí, popadají se za břicho, někteří se válí smíchy po zemi - všichni se dívají směrem do KAMERY.

ZÁBĚR na Karla a Lukáše. Karel má na sobě tričko pošíité „bumerangy“ a vedle Karla stojí Lukáš. Oběma je velice trapně, hlavně Karlovi. Studenti se totiž smějí Karlovu tričku.

STŘIH:

80 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ - ODPOLEDNE

Rozrazí se dveře do Karlova pokoje. Do pokoje vejde Karel a hned za ním Lukáš. Karel je značně naštvaný, hned jak vstoupí do pokoje, strhává ze sebe tričko s nášivkami.

KAREL
(naštvaně)
Prej, tímhle Toma převálcuješ,
to - si - piš!

LUKÁŠ
No tak se to trošku nezdařilo.

KAREL
Trošku?!!! To chci teda vidět,
jak to vypadá, když se ti něco
hodně nepodaří.

LUKÁŠ
Hele, tak-

Karel nenechá Lukáš dokončit větu a skočí mu do řeči.

KAREL
Ty už buď zticha! Od teďka to
bude všechno podle mě!

Karel našťvaně strhne ze skříně Lukášův plakát, zlostně ho zmačká a vyhodí ho oknem ven.

KAREL (POKR.)

Si myslíš, že to nezvládnu sám?
To ještě uvidíš. ...
A teď skoč pro ten plakát.

JE O NĚCO POZDĚJI: Lukáš rovná zmuchlaný plakát, který Karel vyhodil z okna a Lukáš ho právě přinesl zpět. Lukáš ho opět připevní na zeď (skříň). Karel si prohlídne plakát.

KAREL

Půjdem na ty svaly. A bude to podle mě, tak jak já řeknu. Jasný?

LUKÁŠ

Jasný.

KAREL

Takže za hodinu v posilovně. Jasný?

LUKÁŠ

Jasný.

Lukáš stojí a jen se dál dívá na Karla. Po pár sekundách:

KAREL

No tak na co čekáš? Připrav se na tu posilovnu.

LUKÁŠ

Jasný.

Lukáš odejde z pokoje, zavře za sebou dveře. ZÁBĚR na Karla: Karel je hrdý na to, jak to s Lukášem zvládl. Po pár sekundách se ozve ZAKLEPÁNÍ. Otevřou se dveře a vejde Lukáš.

LUKÁŠ

A kde je ta posilovna?

KAREL

Jak to mám vědět? Já v žádný nikdy nebyl.

LUKÁŠ

Aha. Tak to jo. Tak za hodinu v
posilovně.

Lukáš opět odejde a zavře za sebou dveře.

KAREL

(k sobě)

Nechápavec.

STŘIH:

81 EXT. POSILOVNA - ODPOLEDNE

ZÁBĚR na posilovnu.

STŘIH:

82 INT. POSILOVNA - ODPOLEDNE

Karel a Lukáš vcházejí do posilovny, vše si prohlížejí,
zírají na svalovce, kteří cvičí. Oba se dívají na CHLAPA
s velkými svaly.

LUKÁŠ

Takový svaly máme za tejdén.

KAREL

Tím si nejsem tak úplně jistej.

Po chvílce ke Karlovi a Lukášovi přistoupí TRENÉR.

TRENÉR

Zdravím. Jdete si zacvičit?

LUKÁŠ

Jo. Jak ste to uhod?

TRENÉR

Nakupovat sem asi nejdete? ...
Chcete pak s něčím poradit?

Karel chce říct „ano“, ale Lukáš mu skočí do řeči a
řekne:

LUKÁŠ

Ne to je dobrý. My už chodíme
cvičit dlouho, jen jsme cvičili
někde jinde.

TRENÉR

Dobře. Kdybyste tedy něco
potřebovali, stačí jen říct.

LUKÁŠ

Jasně. Děkujem.

TRENÉR

Šatny jsou támhle.

Trenér ukazuje směr, kde jsou šatny, odchází,

KAREL

Ty vole! Co kecáš? Tys byl
někdy v životě v posilovně?

LUKÁŠ

Klídek. Přece tady nechceš
vypadat jako bábovka, která nic
neumí.

KAREL

Lepší vypadat jako bábovka, než
jako idiot, kterej machruje a prd
umí.

LUKÁŠ

Prosím tě, vždyť na tom nic není.
Jenom zvedáš činky nahoru a dolů.
To zvládne i idiot.

KAREL

Idiot možná. Hlavně abys to zvládl
i ty.

O NĚCO POZDĚJI:

Karel a Lukáš vcházejí převlečení do cvičební místnosti. Lukáš spatří stojan s činkami (jednoručkami) a hned k němu přiběhne. Sebevědomě sáhne po nejtěžší čince a pokouší se ji sundat ze stojanu, což mu ale nejde. Po chvílce sáhne po lehčí čince a opět se ji pokouší zvednout, ale rovněž mu to nejde. Tímto způsobem pokračuje až k nejlehčí čince (5 kg), kterou nakonec oběma rukama zvedne a pyšně se předvádí před Karlem. Lukáš si stoupne s činkou před zrcadlo a oběma rukama provádí bicepsový zdvih. Udělá tři cviky, při čtvrtém už nemůže a pátý udělá z posledních sil. Odloží činku zpět, utře si pot z čela a řekne:

LUKÁŠ

Tak to by pro začátek stačilo.
Teď ty.

Karel vezme do ruky stejnou činku, jakou měl Lukáš a provádí stejný cvik. Lukáš mu přitom pořád radí, jak to má dělat, i když sám o tom neví nic. Po chvílce Karel docvičí, odloží činku.

KAREL

Co dál?

LUKÁŠ

Třeba tohle.

Lukáš ukáže na přístroj sloužící pro posilování zadního stehenního svalu. Jdou k němu.

KAREL

Víš jak se to používá.

LUKÁŠ

Sem snad blbej? Tohle je přístroj
pro posilování ... ehmm... -krku.

KAREL

Krku?

LUKÁŠ

Jo. Krku.

Lukáš si lehne na stroj obráceně, než jak je správné použití. Tam kde se zapírají chodidla si zapře hlavu a nemotorně a neohrabaně se pokouší provádět jakýsi cvik.

LUKÁŠ (POKR.)

Sem si prostě takhle lehneš,
tady si zapřeš krk a teď to
takhle celý zvedáš.

Lukáš neustále mění polohy ve snaze přijít na to, jak se přístroj obsluhuje. Karel Lukáše rozpačitě pozoruje.

Podobným způsobem vystřídá Lukáš s Karlem několik cvičebních přístrojů, o kterých ani jeden z nich neví, k čemu slouží.

STŘIH:

83 INT. POSILOVNA/ ŠATNA - PODVEČER

Karel a Lukáš vyčerpaní přicházejí do šatny, kde se převlékají. Oba si polonazí stoupnou před zrcadlo a prohlížejí se v něm, přitom předvádějí kulturistické polohy.

LUKÁŠ

Ty vole, sleduj ty svaly.

KAREL

Úplně cítím, jak mi rostou.

LUKÁŠ

Abych se ještě vešel do svého trička.

STŘIH:

84 EXT. POSILOVNA - PODVEČER

Karel a Lukáš vyjdou z posilovny s zastaví se kousek od ní a rozlučují se.

LUKÁŠ

Tak zítra ve čtyři zase tady.

KAREL

Jasně. Už se těším.

LUKÁŠ

Čau.

KAREL

Zdar.

Oba odcházejí jiným směrem.

STŘIH:

85 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - RÁNO

Je před začátkem vyučování, Karel již sedí v lavici. Sedí strnule v nehybné pozici. Do třídy velmi pomalu vchází Lukáš - nemůže se téměř hýbat, ruce má v „opičí“ poloze a v obličeji má bolestivou grimasu. Po chvílce se dobelhá k lavici, kde sedí Karel a velmi pomalu a bolestivě si sedá.

LUKÁŠ
(pomalu)
Čau.

KAREL
(pomalu)
A-hoj.

Lukáš dosedne na židli, zatne zuby a bolestivě naříká - Karel je na tom úplně stejně.

LUKÁŠ
Nebude ti vadit... když dneska...
do tý posilovny... půjdeš... sám?

KAREL
Já tam... asi... dneska... taky...
nepůjdu. Mám moc učení. Tak to
asi... necháme... na jindy.

LUKÁŠ
Dobře. Tak na příští měsíc?

KAREL
Raději... na příští... rok.

LUKÁŠ
Beru.

Oba bolestivě otočí hlavou dopředu a dívají se směrem dopředu.

STŘIH:

TITULEK: „O TÝDEN AŽ MĚSÍC POZDĚJI“

STŘIH:

86 INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ - ODPOLEDNE

DETAILNÍ ZÁBĚR na plakát na slovo „Ftipnej“. Na slovo „Ftipnej“ přiloží Lukáš svůj prst - KAMERA se oddálí a ZABÍRÁ Lukáše, jak drží svůj prst na plakátu a vedle něj stojí Karel.

LUKÁŠ
Tohle nás dnes čeká.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

INT. KARLŮV DŮM/ POKOJ - ODPOLEDNE (POKR.)

Lukáš a Karel sedí na posteli. Lukáš rozevívá na posteli různé časopisy a knihy s vtipy.

LUKÁŠ

Stačí se naučit pár vtipů - a seš vtipnej.

Lukáš se začne hlasitě smát, po pár sekundách rychle přestane. Karel se přehrabuje ve vtipech, čte si je a učí se je.

O NĚCO POZDĚJI: DETAILNÍ ZÁBĚR na Lukáše.

LUKÁŠ

Spust'.

CELEK: Lukáš sedí na posteli (židli) a před ním stojí Karel, který drží v ruce papír, kam si napsal vtipy. Karel začne přednášet Lukášovi vtipy - z části je vypráví z paměti, zčásti se dívá do papíru.

KAREL

Šel Pepíček do obchodu a ptá se prodavačky: „Prosím vás, kolik stojí to autíčko za pět korun?“

POZNÁMKA AUTORA: Použijte libovolné vtipy, zde použité vtipy mají pouze ilustrativní charakter.

Poté, co Karel dokončil vtip, začne se Lukáš šíleně smát.

LUKÁŠ

To bylo dobrý. Pokračuj.

Karel přednese další dva vtipy a Lukáš se pokaždé velice směje.

LUKÁŠ

A pak že nejseš vtipnej.

KAREL

No jo, ale ty se směješ všemu, co když se tomu ostatní smát nebudou?

LUKÁŠ

Neboj, na to sem taky myslel.

STŘIH:

87 EXT. MĚSTO/ ULICE - DEN

Lukáš a Karel stojí na ulici (park, hřiště apod.) a sledují procházející lidi.

LUKÁŠ

Hele. Táhle někdo jde, tak
jdi na věc.

Lukáš popostrčí Karla a ten jde nervózně ke kolem jdoucím lidem, stoupne si před ně a začne na ně mluvit:

KAREL

Dobrý den. Šel Pepíček do obchodu
a zeptá se: „Kolik stojí to
autíčko za pět korun?“

Lidé, kterým Karel vtip vykládal, se na Karla jen mlčky dívají a považují ho za blázna... poté rychle odcházejí pryč. Karel se zklamaný vrátí zpět k Lukášovi.

LUKÁŠ

Žádněj učenej z ponorky
nevypadnul. Prostě to chce
nacvičit... -Hele, támhle jdou
další.

Karel opět jde za dalšími lidmi.

KAREL

Šel Pepíček do obchodu a ptá se:
„Kolik stojí to-

LIDÉ

Odpal magore!!

Lidé odejdou, Karel stojí na místě a otočí se směrem na Lukáše. Lukáš na Karla ukazuje, aby se nevzdával a zkoušel to dál. Kolem Karla procházejí 2 STARŠÍ LIDÉ.

KAREL

Přijde Pepíček do obchodu a zeptá
se: „Kolik stojí to auto za pět
korun?“.

Jeden z lidí vytáhne peněženku a z ní vyndá desetikorunu, kterou dá Karlovi.

STARŠÍ ČLOVĚK #1

Tu máš.

Lidé odcházejí a ještě si navzájem říkají:

STARŠÍ ČLOVĚK #1

Chudák chlapeček.

STARŠÍ ČLOVĚK #2

Mentálně postižení to nemají
lehké.

Karel se podívá na Lukáše. Lukáš mu zas gestikulací naznačí, aby si z toho nic nedělal a zkoušel to dál.

SESTŘIH ZÁBĚRŮ: VIDEOKLIP

Karel se pokouší dál říkat kolem jdoucím lidem vtipy, ti ho ale odbývají, utíkají před ním, vyhýbají se mu, slovně ho napadají, fyzicky ho napadají.

KONEC VIDEOKLIPU

Karel přichází zarmoucený k Lukášovi.

KAREL

Vtipnej asi nebudu.

LUKÁŠ

Nerad to říkám, ale asi máš pravdu. Naštěstí máme v plánu ještě další věci, tak alespoň ty ti snad půjdou.

Lukáš chytne Karla za rameno a společně odcházejí.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

88 EXT. HŘIŠTĚ - DEN

Karel a Lukáš přicházejí na hřiště (nejlépe univerzální). Oba jsou ve sportovním. Lukáš má plnou náruč různého sportovního náčiní: basketbalový míč, fotbalový míč, volejbalový míč, tenisovou raketu, pingpongovou pátku, baseballovou pátku, kolečkové brusle apod. Nemůžu to téměř unést a rozsypává to po okolí. Po chvílce oba dojdou do středu hřiště, Lukáš vše hodí na zem.

LUKÁŠ

Z toho, že nám ta posilovna
trošku nevyšla, si nic nedělej.
Důležitý je, že existuje spousta
dalších sportů, a to by bylo,
aby ti aspoň jeden nešel.

KAREL

To by ses divil.

LUKÁŠ

No tak. Přece nemůžeš bejt
levej na všechno.

KAREL

Jak říkám - to by ses divil.

Lukáš zvedne ze země fotbalový míč.

LUKÁŠ

Začnem s něčím jednodušším.
Třeba s fotbalem. To zvládne
každej pitomec - stačí se jen
o víkendů podívat na televizi.
A to jim za to ještě platěj.

Lukáš s Karlem si stoupnou naproti sobě.

LUKÁŠ (POKR.)

Nejdřív jednoduchý přihrávky.

Lukáš lehce kopne do balónu, který se pomalu kutálí ke
Karlovi.

LUKÁŠ (POKR.)

No a přihráj to zpátky!

Karel napřáhne svoji pravou nohu a chystá se kopnout do
balónu - balón však mine, noha mu vyletí do výšky, celý
se zatočí a spadne na zem. Lukáš jak to vidí, si zakryje
dlaní oči a nechápavě kroutí hlavou, jak je tohle možné.

LUKÁŠ (POKR.)

Nevadí, nevadí. Zkusíme to znova.

Lukáš doběhne pro míč, Karel se mezitím pomalu zvedne.
Lukáš znovu pomalu nahraje míč Karlovi. Karel se opět
napřáhne a místo do míče, kopne do země... vykřikne
bolestí: „Au!“

LUKÁŠ (POKR.)

Neva. Ještě jednou.

Lukáš jde pro míč, položí si ho k noze.

LUKÁŠ (POKR.)

Nesnaž se to tak moc napálit.
Prostě jen nastav nohu a
jednoduše do toho lehounce
kopni. Ty tvý náprahy jsou
stejně na prd.

Karel kývá hlavou, jako že tomu rozumí. Lukáš opět pomalu kopne míč přímo Karlovi na nohy. Karel nedbaje rady Lukáše se pořádně napřáhne a tentokrát se do míče trefí - míč letí od Karlovy nohy obrovskou rychlostí přímo na Lukáše.

ZÁBĚR KAMERY, jak se přibližuje k Lukášově obličej.

Míč velkou rychlostí trefí přímo Lukášův obličej. Lukáš v bezvědomí padá na zem. Karel se vyleká a rychle přiběhne k Lukášovi. Lukáš pouze nehybně leží na zádech na zemi. Karel se nad Lukáše nakloní a zatřese s ním.

KAREL

Hej! Prober se!

Lukáš otřesený pomalu otevře oči a zadívá se na Karla. Karel se ho s nadšením v obličejí zeptá:

KAREL (POKR.)

Tak co? Bylo to teď dobrý?

Lukáš zavře oči a opět omdlí.

O NĚCO POZDĚJI je Lukáš opět v pořádku a společně s Karlem jdou zkoušet další sport.

LUKÁŠ

Špatná zpráva je, že na hohy
si levej. Naštěstí dobrá zpráva
je, že máš ještě ruce.

Lukáš vezme do rukou basketbalový míč přihraje ho Karlovi. Karel natáhne ruce, míč mu však mezi rukama proklouzne a uhodí ho do obličej. Míč se odrazí zpět k Lukášovi. Karel se rychle otřepe, a znovu natáhne ruce, že chce chytat. Lukáš mu opět míč hodí, tentokrát praští Karla do břicha - Karel se bolestí ohne, ale za chvíli je opět v pořádku.

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Lukáš hází Karlovi míč a ten se ho pokouší chytnout, ale vůbec mu to nejde a pokaždé dostane ránu do některé části svého těla.

PO PÁR MINUTÁCH Karel leží na zemi a Lukáš na něj stále hází míč.

LUKÁŠ

Nezkusíme raděj zas něco jinýho?

Karel stále dostává rány míčem...

KAREL

Asi jo. -Au.

SÉRIE ZÁBĚRŮ: VIDEOKLIP

Lukáš s Karlem zkoušejí další sporty: baseball, volejbal, tenis, ping pong apod. Výsledek je však stále stejný - Karel je levý na všechno a jenom se válí po zemi, nedokáže se trefit do míče, neustále schytává rány.

KONEC VIDEOKLIPU

STŘIH:

89 EXT. HŘIŠTĚ - PODVEČER

DETAILNÍ ZÁBĚR na Karla. Karel se válí na zemi, po celém těle má modřiny, je vyčerpaný, má „polámané“ tělo. Náhle schytá do hlavy ránu basketbalovým míčem.

LUKÁŠ

Tak co? Neskončíme to už pro dnešek?

KAREL

(nesrozumitelně)

Asi jo.

Lukáš pomůže Karlovi vstát a společně odcházejí domů.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

90 EXT. MĚSTO - RÁNO

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Několik záběru ranního města.

STŘIH:

91 EXT. ŠKOLA - RÁNO

ZÁBĚR na školu, studenti vcházejí dovnitř.

STŘIH:

92 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - RÁNO

Ve třídě jsou studenti, baví se mezi sebou. Po chvílce vejde do třídy Karel - na obličeji má od včerejšího dne modřiny. Studenti si všimnou Karla, rozesmějí se. Karel si jich nevšimá, protože je na smích zvyklí. Karel se posadí do lavice (Lukáš ve třídě není), nachystá si věci na vyučování, zvedne se a jde ze třídy ven.

STŘIH:

93 INT. ŠKOLA/ CHODBA - RÁNO

Karel vychází ze třídy na chodbu a míří na toaletu, cestou však potká Soňu. Soňa si hned Karla všimne, Karel se jí snaží vyhnout, ale ona se mu postaví do cesty.

SOŇA

Ahoj. Ty se se mnou nebavíš?

Karel je nervózní a nechce se mu příliš se Soňou mluvit.

KAREL

Bavím... ale tak ty jsi pořád s Tomem, tak to-

Soňa skočí Karlovi do řeči.

SOŇA

Prosím tě, co to plácáš? Já že jsem pořád s Tomem? Nemůžu za to, že za mnou furt dolejšá.

KAREL

To je jedno.

SOŇA

Ne není to jedno? Co to s tebou poslední dobou je?

KAREL

Nic.

Soňa si prohlíží Karlovy modřiny.

SOŇA

Co se ti stalo?

KAREL

Jen jsem si šel zasportovat,
to je všechno.

SOŇA

Ty boxuješ?

KAREL

Ne. Hrál jsem basketbal. Máš
snad něco proti? No tak to neumím
jak ten tvůj Tom.

SOŇA

On není žádnéj můj Tom! Dej už
s tím pokoj! Proč se takhle
chováš? To se jako pořád snažíš
dostat do tý pitomý party mezi ty
blbečky? Chceš být jako Tom!? ...
-Už vím, co s tebou je. Chceš být
jako Tom - ale nevím proč? Proč
teda?

Karel by rád Soni něco řekl, ale nedokáže to.

SOŇA (POKR.)

No tak. Čekám.

Karel stále nic neříká. Soňa přistoupí blíž ke Karlovi a
chytne ho za ruce.

Po chodbě jde zrovna Tom a v dálce spatří Soňu, jak se s
Karlem drží za ruce. (ZÁBĚR z Tomova pohledu)
Tom se rozzuří.

Soňa stále drží Karla za ruku a čeká na odpověď. Karel se
velmi pomalu a nesměle snaží říct pár slov...

KAREL

Protože...

Protože - tě -

Náhle se mezi Karla a Soňu přiřítí Tom - odstrčí tělem Karla, až Karel upadne na zem, stoupne si na jeho místo před Soňu.

TOM

Ahoj.

Soňa si ihned klekne ke Karlovi.

SOŇA

(k Karlovi, starostlivě)

Není ti nic?

Tom se ještě víc rozzuří, když vidí, že se Soňa baví jen s Karlem.

KAREL

Dobrý, to nic.

SOŇA

(k Tomovi)

TY HNUSNEJ IDIOTE!!! NEHRAB
NA NĚJ!!

TOM

(k Soni)

Já na něj nehrabu. Nemůžu za to,
že se neudrží na těch jeho
párátkách.

SOŇA

(k Tomovi)

Vypadni odsad' kreténe!

TOM

(k Soni)

Nemluv se mnou takhle, nebo
ti jednu fláknu!

Karel se postaví.

KAREL

(k Tomovi)

Nehrab na ní!!

TOM

(k Karlovi)

Starej se vo sebe šprte!!

Tom strčí do Karla a ten zase spadne na zem.

SOŇA
 (k Tomovi)
 Vypadni od sud'!!!

Tom se naštve a chytne Soňu pod krkem. Karel to spatří, vyskočí ze země a dá pěstí Tomovi do obličeje. Z Tomem to však ani nehne a vrazí jednu Karlovi - Karel otřesen spadne na zem. Tom stále drží Soňu pod krkem.

SOŇA (POKR.)
 Pust' mě!

Kolem nich stojí okolo studenti a vše sledují, Tom se rozhlíží kolem, všimne si, jak se na něj všichni dívají, že drží holku pod krkem. Proto Tom pustí Soňu - ta si hned klekne na zem ke Karlovi. Tom se naštvaný otočí a odchází se svoji partou pryč. Rovněž i přihlížející studenti se pomalu rozcházejí. Soňa mluví na Karla, Karel se pomalu vzpamatovává.

SOŇA
 Bolí tě to? Jsi v pořádku?

KAREL
 Nic mi není. Nech mě.

Karel se postaví, Soňa též.

KAREL (POKR.)
 Nepotřebuju, aby se o mě někdo staral! Nech už mě bejt!

Karel odchází od Soni, je v hrozné náladě a vyčítá si, že nedokázal ochránit Soňu. Soňa se jen dívá na Karla, jak odchází, a nechápe, proč se tak chová.

STŘIH:

94 EXT. ŠKOLA - ODPOLEDNE

Karel sám vychází ze školy. Jde domů.

STŘIH:

95 EXT. OPUŠTĚNÉ MÍSTO - ODPOLEDNE

Karel jde směrem domů a prochází opuštěným místem (park, sídliště, ulice atd.). Něco uslyší za sebou, otočí se, ale nikoho a nic nevidí. Pokračuje v cestě a po chvíli zase opět něco uslyší - otočí se, nic nevidí, pokračuje dál, ale jde čím dál tím rychleji a neustále se rozhlíží všude kolem sebe. Karel se dívá za sebe, když v tom narazí do Toma. Karel pomalu otočí hlavou, spatří Toma.

TOM
(pomalu, zřetelně,
naštvaně)
Nazdar šprte.

Karel couvá pozpátku pryč od Toma, po pár krocích se otočí a chce utéct, ale do cesty mu stoupne David s Petrem.

DAVID
Někam deš?

PETR
Myslím, že už nikam nepůjde.

David, Petr a Tom obklíčí Karla. Tom a jeho kolegové mají v rukách různé zbraně - tyče, klacky, baseballovou pálku apod.

TOM
Něco sem ti jasně řekl a tys to nedodržel. ... Víš, měl jsem tě za alespoň trochu chápavýho člověka, o kterým jsem si myslel, že když mu něco řeknu, tak to pochopí a bude se podle toho řídit. ... Jenomže tys asi nepochopil - co to znamená - vyhýbat se Soni.

Karel je vyděšený a nic neříká. Tom přistoupí na těsno ke Karlovi a nakloní se těsně nad něj.

TOM (POKR.)
Kvůli tobě se se mnou už vůbec nebaví. A můžeš za to jenom ty.

Při slově „ty“ Tom strčí silně ukazováčkem do Karla, a Karel padne na Davida - ten ho odstrčí zpět na Toma a Tom ho odstrčí na Petra. Tímto způsobem si chvíli s Karlem „hází“.

TOM (POKR.)

A teď za to všechno pořádně zaplatíš.

Tom vrazí Karlovi pěstí do obličeje, Karel spadne na zem... pokouší se zvednout, Tom, David a Petr ho však stále bijí a Karel stále padá na zem. Bouchají ho surově pálkami, koupou do něj. Po pár minutách Karel bezmocně v bezvědomí leží na zemi. Tom do něj ještě stále kope. Karlovi všude po těle teče krev. Tom si naposledy stoupne nad Karla, který už nehybně leží na zemi.

TOM

Mě nikdo zesměšňovat nebude!

Tom napřáhne svoji nohu a kopne Karla do hlavy-

STŘIH:

TEMNOTA.

ROZTMÍVAČKA:

96* INT. NEMOCNICE/ CHODBA/ POKOJ

*POZNÁMKA: Tato scéna bude v amatérských podmínkách těžko natočitelná, proto ji můžete vynechat.

Nemocniční chodbou spěchá NEMOCNIČNÍ PERSONÁL, který veze na pojízdném lůžku Karla. Karel je v bezvědomí, má nasazený dýchací přístroj. Vezou Karla na operační sál.

STŘIH:

97 INT. NEMOCNICE/ POKOJ

Karel je již ve stabilizovaném stavu, stále je však napojený na přístroje a je v hlubokém bezvědomí. KAMERA se pomalu přibližuje ke Karlově obličeji...

PROLÍNAČKA:

98 EXT. LOUKA - DEN (SEN)

ZÁBĚR na Karlův obličej - Karel už je bez modřin a není napojený na přístroje. KAMERA se pomalu oddaluje - Karel leží na posteli.

ZÁBĚR Z DÁLKY: Karel leží na posteli, která je uprostřed louky, kde kolem je jen příroda. Je krásný letní den.

Karel se pomalu probírá, rozhlíží se kolem sebe, neví kde je. Náhle se za Karlem ozve hlas staršího MUŽE:

MUŽ (M.O.)

Ahoj mladíku.

Karel se lekne a ihned se otočí za sebe.

Karel spatří staršího Muže s dlouhými bílými vousy v bílém hábitu (Pozn.: Vzhled a oblečení nejsou striktně dány, zkrátka by měl vypadat jako bytost z jiného světa.) Karel si pozorně prohlíží Muže.

KAREL

Dobrý den.

MUŽ

Tak jak jsi se vyspal?

KAREL

Dobře. ... Kde to jsem?

MUŽ

Kde bys řekl, že jsi?

KAREL

V nebi?

MUŽ

Ne-e.

Karel se vyleká.

KAREL

V pekle?

MUŽ

Taky ne.

KAREL

Tak kde teda?

MUŽ

Přece v posteli.

Karel se podívá na postel, na které sedí, poté zpět na muže.

KAREL

To vím taky, že jsem v posteli.

MUŽ

Tak proč jsi se mě na to ptal?

KAREL

Myslel jsem, na jakém místě jsem?
Prostě kde na Zemi?

MUŽ

Ale tohle není Země?

KAREL

Co to teda je?

MUŽ

Tohle všechno, co kolem sebe
vidíš, je tvůj sen.

KAREL

(nechápatě)

Můj sen?

MUŽ

Ano. Tvůj sen. Tohle všechno
se ti jenom zdá.

KAREL

(ironicky)

Aha. Tak už to chápu. Už je mi
vše jasné.

MUŽ

Nevěříš? Chceš vědět, kde jsi?
Tak se dívej.

Muž luskně prstem-

STŘIH:

99 INT. NEMOCNICE/ POKOJ

-a oba se náhle octnou v nemocničním pokoji, ve kterém
leží na lůžku Karel. Karel tomu nechce věřit. Vidí sám
sebe, jak leží na lůžku v bezvědomí připojený na
přístrojích. Karel ukazuje na Karla na lůžku...

KAREL

To..., to..., to..., -to jsem
já.

MUŽ

Ty jsi se poznal jo? Já bych
tě tedy nepoznal.

Karel si sám sebe prohlíží.

KAREL

Co se mi stalo?

MUŽ

Nevíš?

Muž luskne prstem-

STŘIH:

100 EXT. OPUŠTĚNÉ MÍSTO (VIZ. SCÉNA 95)

-Karel a muž se octnou na místě, kde zrovna Tom a spol.
mlátí Karla. Karel se dívá, jak ho mlátí a při každé
ráně, kterou schytá druhý Karel udělá první Karel
bolestivou grimasu v obličeji.

KAREL

Jo už vím, co se mi stalo.
To asi muselo bolet?

MUŽ

Chceš vědět, jak to bolelo?

Muž si připravuje prsty, že s nimi luskne, Karel však
rychle Muže zadrží:

KAREL

Ne, ne! To je dobrý! Umím si
to živě představit.

MUŽ

Dobře.

Muž luskne prstem, Karel křičí: „Nééééé!“-

STŘIH:

101 INT. NEMOCNICE/ POKOJ

-Karel a muž se ocitnou zpět v nemocničním pokoji (scéna 99). Karel si uleví, že se jen vrátili zpět, místo toho, aby cítil bolest. Karel si znovu sám sebe prohlíží, přistoupí k sobě a prstem šťouchne Karla na posteli do tváře - jakmile to udělal, řekl „Au“, protože cítil na své tváři, jak se dotýká jeho tváře. Takto to dělá ještě několikrát...

MUŽ

Nehraj už si se sebou.

Muž luskně prstem-

STŘIH:

102 EXT. LOUKA - DEN

-Karel a muž se opět ocitnou na louce u postele.

KAREL

A proč tu jsem?

MUŽ

Proč myslíš, že tu jsi?

KAREL

To nevím.

MUŽ

Jaktože to nevíš? Vždyť je to tvůj sen.

KAREL

Kdyby to byl můj sen, tak by se mi určitě nezdálo o vás.

MUŽ

Však já nejsem z tvé hlavy.

KAREL

Od kud teda jste?

MUŽ

Od jinud. ... To bys stejně nepochopil, tak se tím nebudeme zabývat a raději se vrhneme na to, proč tu my dva jsme.

KAREL

No ale proč tu teda jsem...
-jsme?

MUŽ

Když jsi říkal, že by se ti
určitě nezdálo o mně, tak o kom
by se ti tedy zdálo?

Karel se začervená a nechce nic říct.

MUŽ (POKR.)

Zdálo by se ti snad o...-

Vedle Karla se náhle zjeví Soňa. Soňa jen stojí a usmívá se, ale jakoby Karla ani Muže neviděla.

MUŽ (POKR.)

-ní?

Karel se příjemně vyleká, jakmile spatří Soňu. Usměje se a chce na ni promluvit, v tom však Muž luskně prstem a Soňa opět zmizí. Karel se mírně naštve.

KAREL

Proč jste ji nechal zmizet?

MUŽ

Protože je to jenom sen...
-a ty ji přece chceš doopravdy,
ne jenom ve snu.

Karel souhlasně pokývá hlavou.

MUŽ (POKR.)

No a vidíš. -Proto tady jsme.

KAREL

Vy mi pomůžete s tím, abych ji
získal?

MUŽ

Ano.

KAREL

Ale jak? Když je to jenom sen?

MUŽ

Chlapče, někdy i sny - se stanou
skutečností. Stačí jenom věřit.

Karel to moc nechápe.

MUŽ (POKR.)
Tak se do toho pustíme.

Muž luskne prsty.

STŘIH:

103 INT. MÍSTNOST

Karel a Muž se ocitnou v místnosti, kde je pouze sedačka a televizor.

MUŽ
Posaď se.

Karel se usadí společně s Mužem do křesla před televizor.

MUŽ
Vidím, že už jsi se pokoušel
sám na sobě něco změnit.

V televizi začne běžet „film“ - záběry z Karlova života, jak se snažil podle Lukášových rad změnit.

MUŽ (POKR.)
Koukám, že se ti to nějak
nedařilo. Ale nápad to byl
dobrý.

Na obrazovce se ukáže plakát s Lukášovými radami, muž vstane a plakát z televize „vytáhne“, a s plakátem se posadí zpět na sedačku za Karlem.

MUŽ (POKR.)
Tak se na to podíváme.

Muž si pročítá plakát...

MUŽ (POKR.)
Tohle všechno chceš na sobě
změnit?

Karel kývá souhlasně hlavou.

MUŽ (POKR.)
No dobře. ... A čím chceš začít?

Karel hýbe rameny.

MUŽ (POKR.)

Co si myslíš, která z těchto věcí je pro tebe nejtěžší?

KAREL

No tak asi všechny.

Muž se usměje.

MUŽ

Takže to balení holek.

(...)

Než ale začneš balit ty holky, musíš nejdříve zlepšit to vše ostatní. A jak se říká, bez bolesti není radosti. Proto nejdříve začneme tady.

Muž luskne prsty-

STŘIH:

104 INT. POSILOVNA

-Muž a Karel se ocitnou v posilovně, Karel má na sobě sportovní oblečení. Muž si prohlíží Karla...

MUŽ

Asi bych se měl taky trochu upravit.

Muž luskne prsty-

a změní se na svalovce, který má na sobě tílko.

MUŽ - SVALOVEC

Au. Už mě z toho luskání bolí prsty.

Karel si udiveně prohlíží Muže.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)

Na co koukáš. Honem, už ať jsi na rotopedu!

KAREL

Na roto čem?

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)

Na rotopedu - to je to kolo
bez kol.

KAREL

Aha.

Karel jde k rotopedu a snaží se na něj chvíli vyškrábat, ale nejde mu to. Muž se na to nemůže dívat, přistoupí ke Karlovi a pomůže mu. Karel nasedne na rotoped.

MUŽ - SVALOVEC

Šlapej!

Karel s velkou námahou začíná šlapat, hluboce dýchá a po pár sekundách je unavený.

MUŽ - SVALOVEC

(klidným hlasem)

Tak takhle ne chlapče.

(hlasitým řevem)

TADY SE BUDU MAKAT!!

Karel se lekne a začne ze všech sil šlapat.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)

JEDU! JEDU! JEDU!

DĚLEJ! MAKEJ!

O NĚCO POZDĚJI: Karel došlapává a sesedá z rotopedu - je celý mokrý - zpocený. Když sesedne z rotopedu, lehne si na zem na záda a odpočívá a hluboce vydechuje.

KAREL

Uf. To byla makačka. Ještě že
to mám už za sebou.

MUŽ - SVALOVEC

Jaký „za sebou“?! To byla teprve
rozcvička!! Koukej se zvednout a
jdeme se protahovat!!

Karel si stoupne před Muže.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)

Teď se s nataženými koleny chytňi
za špičky svých nohou.

Karel se ohne, ale ruce natáhne sotva ke kolenům.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Nevím jak ty, ale já mám špičky
nohou někde jinde.

Muž si stoupne za Karla a ohne Karla tak, až se Karel
dotkne svých vlastních špiček u nohou. Karel přitom ječí
bolestí...

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Neřvi tady! Vždyť jsme ještě ani
nezačali... To řvaní si nech až
nakonec!

O NĚCO POZDĚJI:

MUŽ - SVALOVEC
Tak jsme se rozcvičili a můžeme
jít posilovat.

Muž se podívá na Karla - ten sedí unavený na zemi a opírá
se o zeď.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Řekl jsem, že jdeme posilovat!

KAREL
(vyčerpaně)
Jo, jo. Ještě chvíličku.

Muž přistoupí ke Karlovi, chytne ho za nohu a odtahuje ho
ke cvičebnímu přístroji, kde mu ho začne popisovat.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Toto je benchpress. Pro
začátečníky se sice nehodí, ale
ty nejsi žádný začátečník.

Muž přikládá závaží na hřidel...

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Pro začátek by ti mohlo stačit
padesát kilo.

Jak to Karel uslyšel, hned se probral.

KAREL
Cože?! Padesát kilo?? A to mám
jako zvedat?

Muž přistoupí ke Karlovi, chytne ho za oděv a položí ho
na lavici pod činku, se slovy...

MUŽ - SVALOVEC
Ne jako, ale doopravdy!

Muž si stoupne za lavici, zvedne činku a podá ji Karlovi.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Tak dělej!

Muž pustí na Karla činku a ta mu spadne na krk a začne ho dusit.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
Dělej bábovko, koukej to zvednout!

Karel se pokouší zvednout činku, ale nejde mu to.

MUŽ - SVALOVEC (POKR.)
A z takovou chceš získat Soňu?
Ta určitě měkkouše jako seš ty
chtít nebude! To raději bude s
Tomem!

Jakmile to Karel uslyšel, naštvál se a zvedl činku. Muž ho dál povzbuzuje, aby pokračoval. Karel udělá 10 opakování tohoto cviku. Když docvičí, vyskočí z lavice a raduje se, že to dokázal.

MUŽ - SVALOVEC
Vidiš, žes to dokázal. Máš na
to!

KAREL
(radostně)
Jo! Mám na to! Mám na to!
JÁ NA TO MÁÁÁÁÁÁM!

MUŽ - SVALOVEC
Fajn. A teď jdeme na ty ostatní
cviky.

Muž ukáže obloukem všechny přístroje v celé posilovně. Karel to spatří a hned ho přejde radost.

O HODINU POZDĚJI: Muž i Karel docvičili, Karel je zcela vyčerpaný a sotva stojí na nohou.

MUŽ - SVALOVEC

To jsme si dneska krásně
zacvičili.

(plácne Karla po
zádech)

Co?

Karel spadne na zem.

KAREL

(mumlá)

Cože? Říkal jste něco?

Já už chci jít spát.

Muž - svalovec, se opět přemění na starého Muže.

MUŽ

Co to vykládáš? Ty už jsi snad
zapomněl? Vždyť ty spíš celou
dobu. Tohle je přeci jenom sen.

Karel se v beznaději roztáhne opět na zem.

MUŽ (POKR.)

No dobře. Že jsi to ty...

Muž luskně prsty-

STŘIH:

TEMNOTA

PO 1 SEKUNDĚ:

105 EXT. LOUKA - DEN

TEMNOTA: OZVE SE LUSKNUTÍ PRSTEM

Karel leží v posteli na louce. Před sebou spatří Muže.

KAREL

Co je?

MUŽ

No dobré ráno.

KAREL

Jak dobrý ráno.

MUŽ

Tak už jsi se snad za těch
dvanáct hodin vyspal?

KAREL

Za jakejch dvanáct hodin?

MUŽ

No ted'.

KAREL

Myslíte tu jednu vteřinu?
To mělo být dvanáct hodin?

MUŽ

Ty se naotravuješ.

Muž luskne prstem.

TEMNOTA

PO 1 SEKUNDĚ KONEC TEMNOTY

MUŽ (POKR.)

Lepší?

KAREL

Ted' mám být jako vyspanej?

MUŽ

Neštvi mě hochu!

KAREL

Dobře, dobře. Jsem vyspanej.
Co budeme dělat dneska?

MUŽ

Dnes budeme balit holky.

Muž třikrát luskne prsty a na louce se postupně objeví
tři HOLKY. Holky jsou asi 10 metrů od Karla a stojí
nehybně v rozestupech v řadě a dívají se před sebe.

MUŽ (POKR.)

Tak jdi na to.

KAREL

(nervózně)

To... to... to je mám jako
sbalit?

MUŽ

No. Co je na tom tak složitého?
Prostě jdi za nimi a sbal je?

KAREL

(polkne)

Všechny najednou?

MUŽ

Jak chceš? Já osobně dávám
přednost postupnému balení,
protože když jich sbalíš víc
najednou, tak to většinou
špatně dopadá - jestli víš, co
tím myslím?

(...)

Tak šup, šup. Jdi na věc.

KAREL

Když já nevím...

MUŽ

To tě k nim mám dovézt za
ručičku?

Karel se pomalu a nesměle rozejde k holkám a stále se otáčí za Mužem, ten ho stále popohání. Karel přistoupí k PRVNÍ HOLCE.

KAREL

(nervózně)

A-a-ahoj.

PRVNÍ HOLKA

Ahoj.

KAREL

Jak s-ss-se máš?

PRVNÍ HOLKA

Dobře. A ty?

KAREL

Taky d-do-dobře.

PRVNÍ HOLKA

Chtěls mi něco?

KAREL

Ne.

PRVNÍ HOLKA

Tak bych byla ráda, abys mi tu nezacláněl ve výhledu a dal si vodchod.

Karel se zklamaně otočí a jde zpět za Mužem.

MUŽ

Prosím tě, jak to děláš? Nesmíš být z nich nervózní. Jsou to jenom holky a jsou jich tři miliardy. Nikdy jim nesmíš dát najevo, že jsi nervózní, nebo že máš strach. Prostě je ber jako svého kamaráda.

KAREL

Jenomže mý kamarádi většinou nemívají prsa a nejsou tak pěkní.

MUŽ

Tak se jim na prsa nedívej.

KAREL

To se vám lehce řekne. Jenomže i když se na ně nebudu dívat, tak vím, že tam jsou.

MUŽ

Tak si představuj, že je to kluk.

KAREL

Přece nebudu balit kluka?

MUŽ

Ježíš, s tebou je to těžký. Pozorně se dívej, já ti to ukážu.

Muž jde k První holce.

MUŽ

Zdravím mladá dámo.

PRVNÍ HOLKA

Dobrý den.

MUŽ

Nezabloudila jsi náhodou?

PRVNÍ HOLKA

Proč myslíte?

MUŽ

No já jen, že soutěž O
nejkrásnější dívku planety se
koná někde jinde.

První holka se začervená a usměje se.

MUŽ (POKR.)

Kdybys chtěla, tak já tě tam
odvedu... né,... co odvedu -odnesu.
Přece by jsi své nádherné nožky
neopotřebovávala o tuhle hrubou
zem.

Holka se ještě více začervená a usmívá se.

PRVNÍ HOLKA

A co kdyby jste mě odnesl někam
jinam? Třeba k vám domů? Jsem
nějaká unavená a ráda bych si
vlezla do vaší postýlky. Co vy
na to?

MUŽ

Mile rád. Jen si naskoč.

Muž nastaví svou náruč a holka si mu do ní sedne. Muž
odnáší v náruči holku ke Karlovi.

MUŽ

(k Karlovi)

Vidíš? Nic to není.

KAREL

To neplatí. Vždyť vy tu všechno
ovládáte, tak jste si ji klidně
mohl takhle naprogramovat.

MUŽ

Tsss! To si jako myslíš, že by
mě takováhle holka nechtěla?

KAREL

Pokud není nekrofilně založená,
tak asi těžko.

MUŽ

Tsss! Jenom závidíš. Klidně si tu bal holky sám. Já si jdu něco zařídit ke mně domů do postýlky...

Muž se usmívá na holku, kterou drží ve své náruči a odchází s ní pryč. Muž s holkou v náruči se vzdaluje a Karel je pozoruje. Ke Karlovi přijdou dvě zbývající holky. Karel se stále dívá za odcházejícím mužem, tak si ani nevšiml, že k němu přišly a moc se na ně nesoustřeďuje.

DRUHÁ HOLKA

To je co? Klidně si odejde s takovým dědkem.

Karel sleduje Muže.

KAREL

To jo. Nevím co na něm vidí?

TŘETÍ HOLKA

To já taky ne. Netušila jsem, že sbírá vykopávky.

Karel se otočí na holky - není vůbec nervózní, normálně si s nimi hraje.

KAREL

Vykopávky?

TŘETÍ HOLKA

No vykopávky. Však se podívej na toho dědka, toho určitě někde vykopali.

KAREL

Asi na hřbitově.

Obě holky se začnou smát, Karel se též usmívá.

KAREL (POKR.)

Se divím, že se ho někomu z toho hrobu chtělo vytahovat.

Obě holky se zasmějí ještě více.

KAREL (POKR.)

Asi ho chtěli vystavit v muzeu a strašit s ním lidi.

DRUHÁ HOLKA

(směje se)

Jenomže to už by jim do toho muzea nikdo nechodil.

KAREL

To rozhodně.

Všichni se smějí.

PO CHVILCE:

KAREL

Co tady vlastně děláte?

Holky se na sebe podívají.

DRUHÁ/TŘETÍ HOLKA

Vlastně ani nevíme.

A ty?

KAREL

Tak to tu dělám to samé, co vy.

-Taky nevím.

Všichni se smějí.

KAREL (POKR.)

Nepůjdem se někam projít?

Nerad bych tu byl, až se ten dědek zase vrátí.

Holky se zasmějí.

DRUHÁ HOLKA

Fajn.

TŘETÍ HOLKA

Ved' nás.

Všichni tři společně odcházejí a stále se mezi sebou baví a usmívají se - ZÁBĚR Z DÁLKY - nejde je slyšet.

STŘIH:

106 ZRYCHLENÝ ZÁBĚR NA PŘÍRODU A SLUNCE OD POLEDNE AŽ DO
PODVEČERU

STŘIH:

107 EXT. LOUKA - PODVEČER

Karel se vrací ke své posteli na louce, usmívá se, píská si, má výbornou náladu. Když je u postele, náhle se za ním objeví Muž.

MUŽ (M.O.)

Tak vidíš, že to nic není.

Karel se otočí a spatří Muže.

KAREL

Vy o tom víte?

MUŽ

Já vím o všem, co se tu děje.

KAREL

(zvážní)

To vy jste ty holky ovládal, aby se se mnou bavily?

MUŽ

Kdepak. Ovlivnil jsi je pouze a jenom ty.

KAREL

A čím?

MUŽ

Tím, že jsi je nebral jako někoho, kdo si z tebe jen chce dělat legraci, ale prostě jako obyčejné lidi, s kterými se dá bavit, jako s kýmkoliv jiným. Já jsem pouze odpoutal tvoji pozornost, aby si se soustředil na něco jiného a ne na svůj strach z holek.

KAREL

Takže to jak jste sbalil tu holku, to bylo všechno naplánovaný?

MUŽ

Někdy stačí jen maličkost, abys vyřešil velký problém. Na tohle vždy pamatuj. A o zbytečnosti se nestarej.

KAREL

Ale-

MUŽ

Jak jsem řekl. O zbytečnosti
se nestarej. ... A teď jdi už
spát, zítra nás čeká opět spousta
práce.

Karel si lehne do postele.

KAREL

Dobrou noc.

MUŽ

Dobrou.

KAREL

-A doufám, že dnes ta noc bude
delší.

MUŽ

Neboj.

Muž odchází, Karel usíná.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

108 INT. NEMOCNICE/ POKOJ - VEČER (REALITA)

Karel leží v kómatu v posteli napojený na přístrojích. U
Karla je Soňa a hladí ho po vlasech.

SOŇA

Moc mě mrzí, co se ti stalo.
Je to moje vina. Kdybych se s
tebou nehádala, určitě by se ti
to nestalo. Promiň. Promiň mi to.
Mám tě ráda.

Po chvílce se otevřou dveře a dovnitř vstoupí Tom, Petr a
David.

TOM

Ahoj. ... Jak mu je.

SOŇA

Pořád je v bezvědomí. Ještě že
jste mu zavolali tu sanitku.
Doktor říkal, že kdyby jste ho
nenašli, tak by už nežil.

Soňa se rozpláče a jde k Tomovi - obejmeme ho, Tom ji též obejmeme.

TOM

Tak je to náš kamarád. Je nám ale líto, že jsme nenašli ty, co mu to udělali... mohli jsme tomu zabránit.

Tom utěšuje Soňu a zkaženě se přitom usmívá.

Náhle se Karel probere - nikdo si toho ale nevšimá, protože se na něj nikdo nedívá. Karel pomalu otevře oči a spatří, jak se Soňa objímá s Tomem...-

STŘIH:

109 LOUKA - DEN

-Karel se náhle probudí zpět ve snu (v realitě je znovu v bezvědomí), sedne si a v obličejí má naštvaný výraz - zuří na Toma. Vyskočí z postele a začne křičet:

KAREL

Já chci zpátky!!! Pustte mě zpátky!!!

Objeví se Muž.

MUŽ

Ještě nenastal tvůj čas.

KAREL

Na to vám kašlu, chci zpátky, chci tomu šmejdovi rozmlátit hubu!!

MUŽ

A jak bys to udělal, když máš polámaný kosti?

KAREL

To je jedno!!

MUŽ

Ale není.

KAREL

Tak co mám dělat?!

MUŽ
Můžeš trénovat.

KAMERA NAJEDE na DETAIL Karlova obličeje.

KAREL
(pomalu, zřetelně,
odhodlaně)
Tak jdem na to.

STŘIH:

HRAJE HUDBA: „THE EYE OF TIGER“

Poznámka: „Montáž“ je technika, při které se spojuje více záběrů, které jsou např. z různých prostředí a z různých časových období do jednoho souvislého celku. Názornou ukázkou jsou např. tréninky v bojových filmech, kdy hlavní hrdina během 3 minut filmového času, získá dovednosti, které získává několik týdnů v příběhu.

MONTÁŽ

- 1) Karel stojí v POSILOVNĚ. V obličeji má naštvaný a odhodlaný výraz plný energie.
- 2) Karel cvičí v POSILOVNĚ na několika přístrojích a z činkami.
- 3) Karel běží LESEM.
- 4) Karel skáče přes švihadlo.
- 5) Karel trénuje s Mužem na LOUCE bojový sport - karate.
- 6) Karel se učí řídit auto/motorku - zatím mu to moc nejde.
- 7) Karel se baví se třemi HOLKAMI - všichni se smějí.
- 8) Karel hraje na prázdném HŘIŠTI basketbal.
- 9) Karel je v POSILOVNĚ, zvedá vyšší závaží než na začátku.
- 10) Karel trénuje na LOUCE karate, jde mu to stále lépe.
- 11) Karel běží rychle PŘÍRODOU.
- 12) Karel hraje s Mužem fotbal.

13) Karel už řídí skvěle auto/motorku.

14) Karel je v prázdném OBCHODĚ a zkouší si nové oblečení.

15) Karel v POSILOVNĚ zvedá již obrovská závaží.

16) Karel trénuje karate - už ho umí velmi dobře.

17) Karel je na TANEČNÍM PARKETU a tancuje klasické tance s HOLKAMI.

18) Karel je v POSILOVNĚ a zvedá jednoručky. Po chvílce se postaví před zrcadlo a sundá si tričko (zatím není ZÁBĚR na jeho postavu).

Pomalou pohybující se KAMERA ZABÍRÁ DETAILY Karlovy svalnaté postavy.

ZÁBĚR CELEK: Svalnatý Karel stojí před zrcadlem.

KONEC MONTÁŽE

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

110 EXT. LOUKA - DEN

Karel a Muž stojí na louce - loučí se spolu.

KAREL

Jenomže k čemu mi je, že tady všechno umím, když je to jenom sen?

MUŽ

Pamatuješ se, co jsem ti řekl na začátku? Někdy i sny se stanou skutečností - stačí jenom věřit.

KAREL

Ale já v životě věřil v hodně věcí, které se nakonec nikdy nestaly.

MUŽ

Ne vždy se vyplní hned to, v co věříš. Někdy ztratíš už naději, a pak, po několika letech, z ničeho nic, se ti to vyplní. Hlavu vzhůru, prostě si pořád říkej: „Já na to mám“.

KAREL

Dobře. Budu věřit.

MUŽ

Tak se opatruj a hodně štěstí.

KAREL

Jo, jo. Děkuju vám za všechno,
co jste pro mě udělal.

MUŽ

Poděkuj hlavně sám sobě. ...
Měj se.

KAREL

Na shledanou.

MUŽ

Sbohem. ... -A nandej to tomu
parchantovi!

Muž luskně prstem-

STŘIH:

TEMNOTA

ROZTMÍVAČKA:

111 INT. NEMOCNICE/ POKOJ - DEN

ZÁBĚR z „KARLOVA“ POHLEDU: Karel se rozhlíží po pokoji.
Nejdříve vidí rozmazaně, později ostře. Po chvílce spatří
DOKTORA.

Karel se udiveně dívá na doktora - je to Muž z jeho snu.

MUŽ - DOKTOR

Konečně jsi se probral. Vítej
mezi námi.

KAREL

Vy?

MUŽ - DOKTOR

Co já?

KAREL

Jste to vy?

MUŽ - DOKTOR

Kdo jako?

KAREL

Vždyť jsme spolu teď strávili
tak měsíc.

MUŽ - DOKTOR

To máš pravdu, že jsme spolu
strávili měsíc, ale ty si to
nemůžeš pamatovat, protože jsi
byl v kómatu.

KAREL

Vždyť jste byl v mém snu.

Doktor se hlasitě rozesměje.

MUŽ - DOKTOR

V tvém snu? ... Lidem v kómatu se
někdy zdávají divné sny. Asi se
ti něco zdálo a protože jsem byl
první, koho jsi spatřil, tak sis
vsugeroval, že jsem to byl já.

KAREL

Ale přece... vždyť jsme spolu
trénovali.

Karel si sáhne na svá prsa a zkouší nahmatat svaly, ale
žádné nenahmatá.

MUŽ - DOKTOR

Jsi ještě stále zmatený. Také
kdo by nebyl, po měsíci v
bezvědomí? Jen klidně odpočívej.

Karel přemýšlí nad tím, co se to vlastně stalo.

STŘIH:

112 INT. NEMOCNICE - DEN

O DVA DNY POZDĚJI: Karel odchází se svojí Mámou z nemocnice, jdou po chodbě. Náhle se ozve hlas Muže - doktora:

MUŽ - DOKTOR
Mladíku, počkej!

Karel se ohlédne a vidí, jak k němu přibíhá Muž - doktor.

MUŽ - DOKTOR (POKR.)
Tohle sis zapomněl!

Muž podá Karlovi vyplněný sázkový tiket. Karel se nechápavě dívá na tiket.

KAREL
To bude nějaký omyl. To určitě není moje.

MUŽ - DOKTOR
Měl jsi to v kapse, tak to musí být tvoje. Asi se nepamatuješ, že sis ho koupil.

KAREL
Já jsem nikdy nesázel.

MUŽ - DOKTOR
Tak už neodmlouvej a vem si ho.

Karel se vezme tiket.

KAREL
Děkuju.

Karel odchází z nemocnice a stále si prohlíží tiket.

STŘIH:

113 EXT. PŘED NEMOCNICÍ - DEN

Karel si stále prohlíží tiket, zastaví se, poté jej otočí na druhou stranu. Karel vyvalí oči, nemůže věřit tomu, co je tam napsané. Z druhé strany tiketu je napsáno: „STAČÍ JEN VĚŘIT“. Karel zmateně stojí na místě a stále se dívá na tiket, náhle se z dálky ozve hlas MALÉHO KLUKA.

MALÝ KLUK (M.O.)

Pozóóóór!!!

Karel zpozorní, přestane se dívat na tiket a podívá se na kluka v dálce, který křičel, poté ihned Karel spatří, jak přímo na něj letí velkou rychlostí z výšky fotbalový míč. Karel náhle, bez toho aby to promýšlel nebo chtěl, perfektně zpracuje míč nohou. Karel si kope s míčem, dává hlavičky a dělá různé finty, přitom se sám sobě diví, jak to dělá. Poté si kopne míč na nohu a napálí ho obrovskou ránou přímo do vzdálené brány, ve které je BRANKÁŘ - dá gól.

ZÁBĚR na Kluka, který kopl na Karla míč.

MALÝ KLUK

(s úžasem)

Tý jó.

Karel tomu nemůže věřit, začne se usmívat, diví se sám sobě. Poté si opět sáhne na své svaly - už má velké svaly. Karel „vybuchne“ radostí a rozeběhne se a běží do dálky.

STŘIH:

114 EXT. TRAFIKA - DEN

Karel přijde k novinovému stánku s terminálem Sazky. Přijde k okýnku a podá TRAFIKANTCE sázkový tiket.

KAREL

Mohla by jste mi vyplatit výhru,
...-tedy jestli jsem něco vyhrál.

TRAFIKANTKA

Moment.

Trafikantka si vezme tiket a přesune se k terminálu. Po chvílce přijde zpět k okýnku a vrátí Karlovi tiket. Karel je zklamaný.

TRAFIKANTKA

Bohužel. Tady vám můžu vyplatit
výhru jen do třiceti tisíc korun.
Musíte si zajít přímo na Sazku.

Karel je zcela nadšený.

KAREL

Ko-ko... kolik jsem vyhrál?

Trafikantka se podívá na displej terminálu.

TRAFIKANTKA

Tři milióny dvěstě čtyřicet sedm
tisíc sto osmdesát dvě koruny a
padesát haléřů.

Karel je v šoku, je úplně šťastím bez sebe. Karel vezme
tiket, křičí, jásá a běží pryč.

STŘIH:

SÉRIE ZÁBĚRŮ: VIDEOKLIP

115 BANKA: ZÁBĚR na nápis „BANKA“, KAMERA klesá dolů a zabere
vstupní dveře do banky. Dveře se otevřou a z banky vyjde
Karel - usmívá se, v ruce drží kufřík.

116 EXT. OBCHOD S OBLEČENÍM: Karel vchází dovnitř.

117 INT. OBCHOD S OBLEČENÍM: Karel si vybírá a zkouší to
nejlepší a nejluxusnější oblečení.

118 EXT. OBCHOD S LUXUSNÍMI AUTY/MOTOCYKLY - Karel si vybírá
auto/motorku.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

119 EXT. ŠKOLA - RÁNO

Studenti čekají před školou na začátek vyučování, baví se
mezi sebou, je běžné ráno. Po chvílce přijíždí Tom autem
se svoji partou - je s nimi i Soňa. Všichni vystoupí z
auta a jdou směrem ke škole. U školy se zastaví, povídají
si, společně s ostatními čekají na začátek vyučování,
zároveň se od sebe rozptýlí a povídají si i s jinými
studenty. Tom a Soňa vejdou do budovy školy. Po chvílce
se ozve z dálky HLASITÝ ŘEV MOTORU, všichni studenti
zpozorní a dívají se směrem odkud zvuk vychází. Po pár
sekundách vjíždí do areálu školy super luxusní sportovní
automobil (příp. motorka). Auto zastaví u školy, otevřou
se dveře, vystoupí Karel - úplně všichni se na něj s
otevřenou pusou dívají. Karel má na sobě prvotřídní
oblečení, na hlavě má skvělý účes, z Karla „září“
sebevědomí. Karel jde směrem ke škole, projde kolem první
skupinky studentů, která na něj civí s otevřenou pusou.
Karel se před nimi zastaví, otočí se za sebe, jestli tam
někoho neuvidí, poté se zpět otočí na studenty.

KAREL

Čekáte na Vánoce? ... Myslím,
že Santa dneska nepřijde.

Karel pokračuje dál, prochází kolem Evy, zadívá se na její vlasy.

KAREL

Wau! To je nový účes?

Eva kývá rozpačitě hlavou.

KAREL (POKR.)

A já už myslel, že venku řádila
vichřice.

Studenti okolo Evy se začnou potichu smát, Eva je zaražená, že ani nic neříká, Karel pokračuje dál, prochází kolem Davida, který drží v ruce basketbalový míč.

KAREL

Měl bys to raději položit, aby
sis neublížil. Někdo tak levej,
jako ty, snadno přijde k úrazu.

Karel pokračuje dál ke škole a Davida si vůbec nevšimá. David se nepřičetně rozzuří, natáhne se, a když je Karel od něj asi tak 7 metrů, hodí po něm vší silou míč – Karel je k němu otočený zády, míč letí na Karlovu hlavu... náhle se Karel otočí a s přehledem a snadno míč chytí.

KAREL

(k Davidovi)

Ne dík. Ráno basket nehraju.

Karel hodí míč obrovskou rychlostí na Davida. David jenom vykulí na míč oči a už nic nestačí udělat. David se pokusí míč chytnout, ale míč mu dopadne na hrud' takovou rychlostí, že David odletí ještě kus dozadu a svalí se hluboce otřesený na zem. Karel se otočí, pokračuje dál ke škole. Přijde k Martině.

KAREL

(k Martině)

Už z dálky jsem si říkal,
ta má ale nádherná záda. Jenže
teď vidím - že to nejsou záda.

Karel se zadívá na Martininy prsa. Studenti kolem se začnou smát. Karel pokračuje dál ke škole a vchází do ní.

STŘIH:

120 INT. ŠKOLA/ CHODBA - RÁNO

Karel prochází školní chodbou. Kolem jdoucí a stojící studenti se na Karla dívají. Karel v dálce spatří Soňu, jak se baví s Tomem - Karla nevidí. Karel se k nim přiblíží. Stoupne si vedle Soni a jen tak jemně rukou trochu odstrčí Toma...

KAREL

(k Tomovi)

Dovolíš?

Soňa i Tom jsou v šoku, než stačí kdokoliv z nich něco říct či udělat, Tom chytne Soňu kolem pasu a za ramena a začne ji velice vášnivě líbat... Soňa též začne Karla líbat. Ostatní studenti a Tom jen šokovaně stojí a dívají se na ně. Asi po 15 sekundách se Tom a Soňa pozvolna přestanou líbat, oddálí od sebe své hlavy.

KAREL

(něžně)

Ahoj.

Soňa se jen usmívá, je též příjemně šokovaná, nemá slov. Po chvílce se Tom vzpomíná.

TOM

(k Karlovi)

Ty šmejde!!! Nehrab na ni!!!
Ona je moje!!! Měli jsme tě tam
dorazit!!!

SOŇA

(k Tomovi)

Cože? To ste mu udělali vy!???

TOM

Ale asi jsme ho zmlátili málo!!!

Soňa se naštve a dá Tomovi obrovskou facku. Tom se ihned nepříčetně rozzuří, natáhne svoji pěst, a namíří ji přímo Soni do obličeje, pěst letí... 10 cm od jejího obličeje se však zastaví - Karel natáhl svou pravou ruku a chytl a zadržel Tomovu pěst. Tom nechápe co se to děje, snaží se svou ruku odtáhnout, ale z Karlem ani nehne. Karel zatne a zmáčkne Tomovu pěst - Tom zařve bolestí, Karel lehce táhne s Tomem směrem dolů, a když je Tom pokrčený, Karel ho „odhodí“ na zem dva metry od sebe.

KAREL

(k Tomovi)

Ještě se k ní jednou přiblížíš,
a odejdeš ve více kusech.

Tom se ještě víc naštve, postaví se a nastaví pěsti.

TOM

Tak pojď ty sráči!!

Karel se otočí k Soni a klidným hlasem jí řekne:

KAREL

Omluvíš mě na chvíli. Uklízečky
zapomněly vynést smetí.

Karel odvede Soňu za sebe - kolem Karla a Toma se vytvořil početný kruh přihlížejících studentů. Karel se postaví zpět naproti Tomovi. Tom se rozběhne na Karla a snaží se mu vrazit pěsti - Karel pohodlně odráží jeho útoky karatystickými chvaty a po chvílce dokonce začne mluvit na Soňu:

KAREL

Mimochodem jak se máš?
(podívá se na Soňu)

Soňa je zcela mimo a s úžasem a s obavami sleduje Karla, jak se pere s Tomem.

SOŇA

Jo. Fajn.

KAREL

Tak to jsem rád. A co škola?
Dobrý?

SOŇA

Jo. Dobrý.

KAREL

Budeš mi pak muset říct, co
jste dělali, protože jsem jaksi
trošku chyběl.

SOŇA

Jo, jo. Určitě.

Karel odrazí všechny Tomovy rány a dá mu ránu pěstí do
prsou - tom odletí několik metrů a spadne na zem.

KAREL

(k Tomovi)

Tak co myslíš? Neskončíme to už?
Je zřejmé, že někdo z nás dvou
má navrch. A napovím ti, že ty to
nejsi.

Tom se opět ještě víc rozzuří, rozhlédne se kolem sebe a
vběhne do třídy.

KAREL

(k Soni)

Přece jenom není tak hloupej - ví,
kdy to zabalit.

Náhle se Tom vyřítí zpět ze třídy a v ruce má židli -
běží na Karla a chce ho praštit s židlí, Karel však udělá
otočku a nohou mu židli vyrazí. Poté mu druhou otočkou na
zemi podkopne nohy a Tom spadne na záda na zem.

KAREL

Nejspíš přece jenom bude poněkud
méně inteligentní.

Tom se zvedne a znovu odběhne do třídy.

KAREL (POKR.)

Nebo že by ne?

Tom vyběhne ze třídy a v ruce drží stůl - má problém ho
jenom udržet, natož s ním běžet.

KAREL (POKR.)

Ale jo.

Tom běží s lavicí přímo na Karla, Karel stojí na místě a
když k němu Tom doběhne, tak chytne lavici a na jednom
metru ho zabrzdí.

KAREL (POKR.)
A teď zařadíme zpátečku.

Karel začne odtlačovat Toma zpět až nabere velkou rychlost a i s lavicí ho pustí - Tom opět spadne na zem a na něj lavice. Karel jde klidnou chůzí zpět za Soňou. Tom se pomalu zvedá a vbíhá znovu do třídy. Karel přijde k Soni.

KAREL
Jo jinak ti to dnes fakt moc sluší.

Soňa se začervená.

SOŇA
Dík.

Soňa zpozorní a zadívá se ke dveřím od třídy, kam vběhl Tom. Karel se otočí a dívá se rovněž ke dveřím od třídy. Ze třídy vychází velký RÁMUS. Po chvílce ze třídy vykoukne Tom - je otočený zády a něco se s velkou námahou pokouší vytáhnout ze třídy - Tom to „něco“ povytáhne - je to skříň. Tom se snaží skříň vytáhnout na chodbu.

KAREL
No to si snad dělá pr-

Karel se zarazí, podívá se na Soňu a dokončí větu:

KAREL (POKR.)
-srandu.

KAREL (POKR.)
(k Tomovi)
Nechceš s tím pomoci?

Všichni přihlížející se začnou smát. Tom to vzdá, nechá skříň napůl vystrčenou ze dveří a vběhne na chodbu. Z kapsy vytáhne kapesní nůž.

KAREL (POKR.)
(k Tomovi)
Ještě není přestávka! Chleba si namažeš až za dvě hodiny, tak ten nožík můžeš zatím schovat.

Tom se naštve a rozzuřený se rozběhne proti Karlovi. Všem přihlížejícím se strachy zatají dech.

KAREL

Tak už to skončíme, za chvíli začíná hodina.

Karel se rozběhne proti Tomovi, vyrazí mu z ruky nůž, a pak ho několika chvaty „dodělá“. -Tom leží bezmocně a silně otřesený na zemi. Karel k němu přistoupí, zvedne ho a přeloží si ho přes ramena. S Tomem na zádech odchází Karel ven ze školy - ostatní studenti ho následují.

STŘIH:

121 EXT. ŠKOLA - RÁNO

Karel vychází z budovy školy s Tomem okolo krku a následovaný ostatními studenty. Karel přijde k popelnici, otevře ji a Toma do ní hodí se slovy:

KAREL

Tak první den ve škole a já tu dělám uklízečku.

Karel hodí Toma do popelnice, zavře víko - všichni přihlížející studenti začnou tleskat a radostně pískat. Karel chytne Soňu kolem pasu a odcházejí společně zpět do budovy školy. Ostatní studenti Karlovi tleskají, plácají ho po zádech a říkají mu, jak to Tomovi nandal.

STŘIH:

122 EXT. ŠKOLA - RÁNO

Ke škole se přibližuje Lukáš - venku už nikdo není. Lukáš prochází kolem popelnice - popelnice se otevírá a pomalu se z ní škrábe Tom, převálí se přes okraj a spadne na zem přímo k Lukášovým nohám. Lukáš se nechápavě podívá na Toma, překročí ho a vchází do budovy školy.

STŘIH:

123 INT. ŠKOLA/ CHODBA - RÁNO

Lukáš prochází školní chodbou, která je zcela prázdná. Lukáš se diví, kde všichni jsou, protože obvykle bývá chodba plná, neboť vyučování ještě nezačalo. Lukáš prochází kolem pohozené židle, stolu a napůl vytáhlé skříně ze třídy. Z dálky z jedné třídy vychází neobvyklý HLUK. Lukáš se přiblíží ke třídě, otevře dveře.

STŘIH:

124 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - RÁNO

Ve škole je velký ruch. Lukáš vejde a vidí kruh studentů, kteří kolem někoho stojí a sedí. Lukáš se prodere do středu kruhu a tam spatří na židli sedícího Karla a na jeho klíně sedí Soňa. Lukáš jen nechápavě zírá. Karel si všimne Lukáše.

KAREL

Jé, čau.

LUKÁŠ

Přišel jsem o něco?

SOŇA

Ani ne.

Celá třída se začne Lukášovi smát. Soňa sesedne Karlovi z klína a jde opodál. Karel vstane a jde za Lukášem. Ostatní studenti se pomalu rozejdou na svá místa.

LUKÁŠ

Co se to tu stalo? Viděls Toma?
-Asi se přestěhoval, protože jsem ho viděl vylízat z popelnice.

KAREL

Jo já vím. Ale klid, o nic moc jsi nepřišel.

LUKÁŠ

Ne?

KAREL

Ani ne.

Otevřou se dveře od třídy a dovnitř vejdou David a Petr. Mají sklopené hlavy a bázně přistoupí ke Karlovi. Ke Karlovi přijde opět Soňa a i ostatní studenti zpozorní.

DAVID

My jsme se ti chtěli omluvit...
za to, co sme ti udělali...

PETR

-A jak jsme se k tobě chovali.

DAVID

Ale my sme to nechtěli... to bylo všechno kvůli Tomovi.

PETR

-Jo, to on.

DAVID

A chtěli jsme se tě zeptat,
jestli...

PETR

-Jestli bys nás nevzal k sobě
do party?

KAREL

Ale já žádnou partu nemám.

DAVID

Vždyť tě teďka všichni vobdivujou.

PETR

No. ... Tak teda, jestli bysme
k tobě mohli patřit.

Lukáš na vše kouká s vyvalenýma očima. Karel se jakoby
poškrábe za uchem a dělá, že přemýšlí. Po chvílce řekne:

KAREL

No já nevím...

DAVID

Prosím tě.

PETR

Jó, prosíme tě.

KAREL

Víte co? Já si to musím rozmyslet,
tak na mě zatím počkejte tam na
skládce. - Víte kde to je?

PETR/DAVID

(nadšeně, kývají
hlavami)

Jo, jo. Víme.

KAREL

Tak tam zatím počkejte a až se
rozmyslím, tak vám dám vědět,
jo?

PETR/DAVID

Jo, jo. Dobře. Tak zatím.

Petr a David odejdou ze třídy, ještě se při odchodu „klaní“ Karlovi. Sotva zavřou dveře, všichni se jim začnou hlasitě smát. Po chvílce:

LUKÁŠ

Tak teď už nechápu vůbec nic.

KAREL

To neřeš.

LUKÁŠ

Jaktože to nemám řešit? Přijdu do školy, Tom je v popelnici, ty seš úplně jinej, Soňa ti sedí na klíně, všichni tě obdivují a David a Petr tě škemrají, abys je vzal do party? Tak jaktože to nemám řešit?

KAREL

Ti to někdy vysvětlím. A nemáš chodit pozdě... kdes vůbec zase byl?

LUKÁŠ

Ale, vzpamatoval jsem se z takové drobné včerejší nehody?

KAREL

Nehody.

LUKÁŠ

To víš - nehody.

PROLÍNAČKA:

125 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - DEN

VČEREJŠÍ DEN - LUKÁŠOVA VZPOMÍNKA

Lukáš stojí ve třídě a oběma svýma rukama drží Bářiny prsa a křečovitě se u toho usmívá, jakože to byl omyl. Bára natáhne svou ruku a vrazí Lukášovi obrovský pohlavek-

TEMNOTA: Ozve se RÁNA pohlavku.

PROLÍNAČKA:

126 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA (POKR. SCÉNY 124)

KAREL

Ty seš fakt hroznej. ... A řekl
jsi jí už, co k ní cítíš?

LUKÁŠ

Ne! -Seš blbej?!

Karel se otočí do třídy a zavolá:

KAREL

Báro! Můžeš sem jít na chvíli.

BÁRA

Jasně.

LUKÁŠ

(vystrašeně)
Co to děláš?

KAREL

Věř mi.

Bára přijde ke Karlovi, usmívá se.

BÁRA

No? Co potřebuješ?

Karel se k Báře nakloní a chvíli jí něco šeptá - nejde slyšet co. Po pár sekundách Karel došeptal. Bára se usměje.

BÁRA

(k Lukášovi)
To jsem nevěděla.

Bára přistoupí velmi těsně k Lukášovi a svoji rukou si pohrává s jeho vlasy.

BÁRA (POKR.)

Tak co? To mě nikam ani nepozveš?

Lukáš se nevěřičně začne usmívat, i ostatní ve třídě se začnou usmívat.

ZÁBĚR z dálky na celou třídu, uprostřed s Karlem a Soňou, vedle nich je Lukáš s Bárou a kolem jsou ostatní studenti.

ZAČNE HRÁT HUDBA

ZATMÍVAČKA:

ZÁVĚREČNÉ TITULKY

(Titulky mohou být doprovázeny záběry z natáčení.)

KONEC ZÁVĚREČNÝCH TITULKŮ

STŘIH:

127 EXT. SKLÁDKA - NOC

Je chladná noc, OZÝVAJÍ se noční živočichové. Uprostřed skládky stojí Petr a David, mrznou, a mrazem koktají.

DAVID

Ne-ne-nnnn neměl by už přijít?

PETR

J-j - jjjj - ještě p p po počkáme.

DAVID

T-t t-t t tak jo.

David a Petr čekají dál.

ZATMÍVAČKA:

KONEC

VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA

MICHAL GAJDŮŠEK

2007

www.filmovani.cz